

ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΒΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ — ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΘΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Κ Α Ι
ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΚΛΟΓΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ · ΘΕΟΔ. Α. ΚΟΥΚΟΥΡΑ
60 ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 60
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
1937

Πάν αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἑτέρου τῶν
συγγραφέων.

Τύποις: Θ. ΚΟΥΚΟΥΡΑ
Ρ. Φεραίου 60 - Πάτραι

Μέρος Πρώτον

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

Ὁ Ἀπολλόδωρος κατήγετο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἐζησεν, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ 180—109 π. Χ. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἡκμαζόν πολὺ τὰ γράμματα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκεῖ μετέβη καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ἔγινε μαθητὴς ἑνὸς μεγάλου γραμματικοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοῦ ἐκ Σαμοθράκης Ἀριστάρχου. Ἐγγραψε διάφορα ἔργα, ἐκ τῶν σωζομένων ἡμερῶν τῶν ὁποίων καταφαίνεται ἡ μεγάλη του πολυμαθία. Ἐν ἀπὸ τὰ ἔργα του εἶναι καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον «Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκη», ἀποσπάσματα τοῦ ὁποίου θὰ γνωρίσωμεν. Τὸ ἔργον αὐτὸ περιέχει σύντομον ἔκθεσιν τῶν μύθων τῆς γενέσεως τῶν θεῶν, τῆς γενεαλογίας τῶν παλαιῶν γενῶν καὶ μέρος μόνον τῶν ἀττικῶν γενεαλογικῶν μύθων, στηρίζεται δὲ εἰς τοὺς ἀρχαιότερους τοῦ Ἀπολλοδώρου ποιητὰς καὶ χρονογράφους. Ἀπὸ τὴν ἔντεχνον καὶ μεθοδικὴν διάταξιν τοῦ ἔργου συνάγεται ὅτι καὶ τότε ἦτο προωρισμένον διὰ τὰ σχολεῖα. Ἀτυχῶς ὅμως μόνον τρία βιβλία τοῦ ὅλου ἔργου ἐσώθησαν. Τοιουτοτρόπως ἡ μυθικὴ ἀφήγησις, ἡ ὁποία ἔφθανεν ἴσως μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Ὀδυσσεύς εἰς τὴν Ἰθάκην, φθάνει μόνον μέχρι τοῦ Θησέως.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Ο κατάλογος των στελεχών αποτελεί σημαντικό έγγραφο που αναφέρεται στην οργάνωση και τη λειτουργία των υπηρεσιών. Περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τους υπαλλήλους, τις θέσεις τους, τα τμήματα και τα έτη υπηρεσίας. Ο κατάλογος αυτός είναι απαραίτητος για την διαχείριση του προσωπικού και την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των υπηρεσιών.

I

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

A. ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΘΕΟΙ

1. Οὐρανός, Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.
(κεφ. 1, 1—4)

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου, λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτον τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες. Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε, τεκνοῖ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας.

Ἄγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τοὺς τε καταταραχθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

2. Γέννησις καὶ ἀνατροφή τοῦ Διός.

(κεφ. 1, 5—7)

Κρόνος δὲ τοὺς μὲν Τιτᾶνας ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν λαβὼν γυναῖκα, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι κατέπεινε τὰ γεννώμενα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἐσίαν κατέπειν, εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηγίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε, γενῶ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμυλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3. Ἀγῶνες τοῦ Διὸς κατὰ τοῦ Κρόνου καὶ τῶν Τιτάνων.

(κεφ. 2, 1)

Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἔξεμει τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπει μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοῦς δέκα ἢ Γῆ τῷ

Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταραωθέντας ἄν' ἔχη
 συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ
 Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ
 μὲν διδώσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν,
 Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ
 τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθείρξαν-
 τες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς ἐκατόγχειρας καθι-
 στᾶσι φύλακας. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς
 ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυνα-
 στείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ
 τὴν ἐν Ἄιδου.

Β. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

1. Προμηθεύς. (κεφ. 7, 1)

Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας
 ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας.
 Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κανκάστῳ
 ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν
 ὄρος ἐστίν. Ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς
 πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν
 ἀετὸς ἐφιπτάμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπά-
 των ἀξανομένων διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν
 πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην· Ἡρακλῆς δὲ
 ὕστερον αὐτὸν ἔλυσεν.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα. (κεφ. 7, 2)

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπει δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἤθελε γένος, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφραγῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἱ συνεφοίτων εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει τῶν ὄμβρων παύλαν λαβόντων ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ.

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου ὁ λίθος.

3. Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ.
(κεφ. 7, 2—3)

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλην μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἑλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρηίδος Δῶρος, Εὐθύος, Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἑλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐθύος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦν.

ται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

Γ. ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Φριξὸς καὶ Ἑλλη.

(κεφ. 9, 1)

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας δυναστεύων Βοιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φριξὸν, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αὐτῆς δὲ Ἰνώ λαμβάνει γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας.

Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἶη κεχρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀκαρλίαν, ἐὰν σφαγῆ Διὶ ὁ Φριξὸς. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φριξὸν. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὄλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, κάκει θανούσης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης

Ἐλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίφ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυὸν ἐν Ἄρεως ἄλσει καθήλωσεν.

2. Ἰάσων καὶ Πελίας.

(κεφ. 9, 16)

Αἴσωνος τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου Ἰάσων γίνεται. Οὗτος ὄκει ἐν Ἰωλκῶ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ ὑπερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπιταύιη καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον.

Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ τὸ «χρυσόμαλλον δέρας» ἔφη «προσέταπτον ἂν φέρειν αὐτῷ». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.

3. Παρασκευή Ἰάσονος πρὸς ἀπόπλουν.
(κεφ. 9, 16)

Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φοῖβου, κάκεινος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατασκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργω· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατασκευάσθη, χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεφε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφους Ἀγνίου, ὅς ἐκυβέρινα τὴν ναῦν, Ὁρφεὺς Οἰάγου, Ζήτης καὶ Κάλαϊς Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως...

4. Ὁ μάντις Φινεύς.

(κεφ. 9, 17 καὶ 21)

Οὔτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδησσόν, ἐνθα ᾤκει Φινεύς μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Καὶ περωθῆναι φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμφαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀργυῖας οἱ θεοί· πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐτοὶ καί, ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήραζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.

Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ

τράπεζαν ἐδεσμάτων, Ἄρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῆ καταπιᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον.

5. Πλοῦς διὰ τῶν συμπληγᾶδων.
(κεφ. 9, 22)

Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἄρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἄργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγᾶδων ὑπέθετο πετρῶν. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐται, συγκρούμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας, εἰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι.

Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρόρας πελειάδα τῆς δὲ ἰπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἦρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπείσης. Αἱ μὲν οὖν συμπληγᾶδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς· οἱ δὲ Ἄργοναῦται πρὸς Μαριανδυνοὺς παρεγένοντο, κάκει φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος.

6. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

(κεφ. 9, 23 καὶ 27)

Παραπλεύσαντες δὲ Θερμόδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστι

γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νεώς, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελλίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἂν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῆ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἂν ὁμόσῃ αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χραισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἐδικηθῆσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χραισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλλοις ἐμάστευε τοὺς ταύρους καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε.

Καὶ κατεζευγμένων τῶν ταύρων οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης, ἐβρούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξαι καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακομίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν τὸ δέρας ἔδωκε καὶ εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α' ΗΡΑΚΛΗΣ

1. *Γέννησις, ἀνατροφή καὶ πρῶτα κατορθώματα τοῦ Ἡρακλέους.*

(κεφ. 4, 8—11)

Ἄλκμήνη δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἴφικλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος οὐκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆσαι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὄπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. Οὗτος ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως· ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρα πληγείς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δείσας δὲ Ἀμφιτρώων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια. Κἀκεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι Διὸς παῖς ἦν· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχον ὀκτωκαιδεκαέτης τὸν Κιθαιρώνειον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος

ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βόας καὶ τὰς Θεσπίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν, πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι.

Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἐρμού μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

2. Μανία Ἡρακλέους.

(κεφ. 4, 12)

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὰ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ Θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

3. Ἡρακλῆς, Δηιάνειρα καὶ Νέσσοι.

(κεφ. 7, 5—6)

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶνα, εἰκασμένον ταύρω, ἀπέκοψε τὸ ἕτερον τῶν

κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν ἄγεται γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἄχελϋος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἄμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν ἔχει τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσοσ ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμίαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διήει. Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθημῆσ αὐτὴν ἐπεχείρει ἀπάγειν. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος Ἡρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ [θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸ ὄυν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα φυλάττειν. Ἡ δὲ τοῦτο ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ].

4. Ἡρακλῆς καὶ Ἰόλη. (κεφ. 7, 7)

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατεῖαν ἐπ' Οἰχάλλαν συνήθροίζεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευομένων τοὺς ἀποθανόντας καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Μέλλων δὲ ἱερουργεῖν εἰς Τραχίνα τὸν κήρυκα ἐπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἶσοντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ὄυν αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν.

5. Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.

(κεφ. 7, 7)

Ἐνδύς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰός τὸν χρωῖα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τῶν ποδῶν ἀρῶμενος κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Τοιαύτη δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρτησεν.

Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὅς ἐκ Δηιανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γυναῖκα λαβεῖν, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε. Τοῦτω καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκεῖ δὲ τυχῶν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἡρα τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἡβην ἔλαβε γυναῖκα.

B. ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ

1. Οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐκίται εἰς Ἀθήνας.

Θάνατος Εὐρυσθέως.

(κεφ. 8, 1)

Μεταστάντες δὲ Ἡρακλέους εἰς θεούς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα πρὸς Κήκυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλι-

πόντες διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν ἤξιον βοθηεῖσθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον υπέστησαν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος καὶ πέτρας ἤδη παριπεύοντα Σκειρωνίδας κτείνει διώξας Ὕλλος.

2. *Οἱ Ἡρακλεΐδαι κύριοι τῆς Πελοποννήσου.*
(κεφ. 8, 2—4)

Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεΐδαι καὶ πῖσας εἶλον τὰς πόλεις. Ἐπειδὴ δὲ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρὸς Διὸς καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν καὶ ἐκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρώτη μὲν οὖν λήξις Ἄργος, δευτέρα Λικταίων, τρίτη δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Τήμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης ἔβαλον λίθους, Κρεσφόντης δὲ βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Α. ΘΗΒΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀγήνορος τέκνα. (κεφ. 1, 1)

Διβύη ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ἀγήνορα, ὃς παραγενόμενος εἰς Φοινίκην ἄγεται γυναῖκα Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοῖνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος, ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, ταῦρος χειροθήτης γενόμενος ἐπιβίβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην.

Ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν, πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Συνεξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς καὶ Τηλέφασσα ἢ μήτηρ. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόντες ἄλλος ἄλλαχού κατόκησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοινίκῃ, Κίλιξ δὲ Φοινίκης πλησίον καὶ πᾶσαν τὴν ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμφ κειμένην χώραν Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατόκησαν.

2. Ὁ Κάδμος βασιλεὺς τῶν Θηβῶν. (κεφ. 4, 1—2)

Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν Θάφας Τηλέφασσαν,

ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεῖς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ βοῖ καὶ πόλιν κίττειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ κλιθῆ καμουσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο· εἶτα βοῖ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις ταύτη κοτόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ διεξιούσα Βοιωτίαν ἐκλίθη, πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι.

Βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖα καταθύσει τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μετ' ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρόσων δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεως εἶπόν τινες γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. Ἀγλακτῆσι δὲ Κάδμος κτείνει τὸν δράκοντα καὶ τῆς Ἀθηναῖς υποθεμένης τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. Τούτων δὲ σπαρέντων ἀντείλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, αἳ ἐκάλεσαν Σπαρτούς. Οὗτοι δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους, περιεσώθησαν δὲ πέντε.

Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀθηναῖα αὐτῶ βασιλείην κτεῖ εσκέυασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῶ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως θυγατέρα. Καὶ πάντες θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐχοόμενοι καθύμνησαν. Γίνονται δὲ Κίδιρ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος.

3. Ἄλλοι βασιλεῖς τῶν Θηβῶν.

(κεφ. 5,5)

Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος Νυκτιίδα λαμβάνει γυναῖκα, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβδακον. Καταλιπόντος δὲ Λα-

βδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαΐον τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. Καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει. Παραλαβόντες δὲ οὗτοι τὴν δυναστείαν τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρα τῶν λίθων, Λαΐον δὲ ἐξέβαλον. Ὁ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν ἐπιξενούται Πέλοπι.

4. Οἰδίπους.

α. Γέννησις καὶ πρῶται περιπέτειαι τοῦ Οἰδίποδος.
(κεφ. 5, 7)

Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευταίαν Λαΐος τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ, λαβὼν γυναῖκα θυγατέρα Μενονικέως Ἰοκάστην, τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ περόναις διατηρήσας τὴ σφυρὰ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέβηκεν εἰς Κιθαιρῶνα, Πολύβου δὲ βουκίλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρὰ Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοῦ πόδας ἀνοιδῆσαι.

β. Ὁ Οἰδίπους φονεὺς τοῦ πατρὸς του.
(κεφ. 5, 7)

Τελειωθείς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν ῥόμῃ διὰ φθόνον ὠνειδίετο ὑπόβλητος. Ὁ δὲ πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφούς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τὴν δὲ μητέρα ἄξεσθαι γυναῖκα. Τοῦτο ἀκούσας καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ'

ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου. Καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν καὶ δι' ἀπειθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

γ. Ἡ Σφιγῆ καὶ τὸ αἰνιγμα αὐτῆς.
(κεφ. 5, 8)

Λαίον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μεναικῆος παραλαμβάνει. Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ σιμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφιγγα, ἢ πρόσωπον μὲν γυναικὸς εἶχε, στήθος δὲ καὶ βᾶσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μαθηοῦσα δὲ αἰνιγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίοις. Ἦν δὲ τὸ αἰνιγμα, «τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται». Χρησιμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγός, ἦνικ' ἂν τὸ αἰνιγμα λύσῃσι, καὶ συνιόντων εἰς ταῦτο πολλὰκις, ἐζήτηι, τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ἐπεὶ δὲ οὐχ' εὗρισκον, ἀρπάζουσα ἓνα κατεβίβρωσκεν.

δ. Τὸ τέλος τοῦ Οἰδίποδος.
(κεφ. 5,9)

Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναῖκα. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσε καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα ἔλαβεν

ἀγνῶν καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνεΐη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίξει ἰκέτης προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

Β. ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακός.

(κεφ. 12, 6)

Ἄσωπὸς ποταμὸς Μετώπην γυναῖκα λαβὼν (Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη) δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας, ὧν μίαν, Αἴγιναν, ἀρπάσας Ζεὺς τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ Οἰνώνῃ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Λαμβάνει δὲ Αἰακὸς γυναῖκα Ἐνδηρίδα τὴν Σκείωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Λαβὼν δὲ αὐθις Ψαμάθην τὴν Νηρέως τεκνοῖ παῖδα Φῶκον.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον τῶν ἐνεσιώτων κακῶν αὐτὴν ἀπαλλαγῆσθαι, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄιδου φυλάττει.

2. Τέκνα τοῦ Αἰακοῦ.

(κεφ. 12, 6)

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, οἱ ἀδελφοὶ ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· καὶ λαχὼν κλήρω Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείγει καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν τινὶ ὕλῃ.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται. Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται, ἣς Κυχρεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἄσωποῦ ἐβασίλευεν. Ὁ δὲ τελευτῶν ἄπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι, ὃς ἄγεται γυναῖκα Περιβοίαν. Καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τῆς εὐχὰς ἀετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκίλεσεν Αἶιντα. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος. Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν ἄγεται γυναῖκα Θέτιν τὴν Νήρεως.

3. Ἀχιλλεύς.

(κεφ. 13, 6)

Ὡς δὲ ἔτερε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆται τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν, ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πτρυῶν, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησεν· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ᾤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεψε σπλάγγ-

χνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα, ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκεν.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν ληφθῆναι, Θέτις προειδυῖα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεία, ὡς παρθένον παρέθετο Λυκομήδει τῷ Σκύρου βασιλεῖ. Ὀδυσσεὺς δέ, μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδους ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρε.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθεν.

Γ. ἈΤΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἔρις Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος.

(κεφ. 14, 1)

Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροσίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἕμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλασαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσιν. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεῖφ δαίκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοῦς τοῦς δώδεκα. Καὶ

τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεισεν Ἀθῆνας.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Ὁ Κλαύδιος Αἰλιανὸς ἐζησεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ διδασκάλου δηλαδὴ τῆς ῥητορικῆς. Ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἰταλίας Πραΐνεστον (σήμερον Παλεστρίνα), ἀλλὰ πότε ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἤκμασε περὶ τὰ 225 μ. Χ. Ὅπως πολλοὶ Ρωμαῖοι τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ Αἰλιανὸς ἔμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μάλιστα τὴν Ἀττικὴν διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ συνέγραψεν. Εἶχε διδάσκαλον τὸν σοφιστὴν Πausανίαν, ἐθαύμαζε δὲ παρὰ πολὺ τὸν σοφιστὴν Ἡρώδη τὸν Ἀττικόν, ὁ ὁποῖος ἐζησε κατὰ τὸν βί αἰῶνα μ. Χ.

Εἰς τὸν Αἰλιανόν, ὁ ὁποῖος, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὰ ἔργα του, ἦτο ἄνθρωπος χρηστῶν ἠθῶν καὶ πολυμαθέστατος, ἀποδίδονται πολλὰ ἔργα· ἀμφισβητεῖται ὅμως ἂν εἶναι ὅλα ἰδικὰ του. Ἐκ τούτων σώζονται δύο ἀνήκοντα πράγματι εἰς αὐτόν. Τὸ ἕν ἐπιγράφεται «Περὶ ζῶων ἰδιότητος» καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 17 βιβλίων, τὸ δὲ ἄλλο «Ποικίλη Ἱστορία» καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 14 βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων πλήρη σώζονται μόνον τὰ δύο πρῶτα.

Ἡ Ποικίλη Ἱστορία εἶναι συλλογὴ διηγήσεων, τὰς ὁποίας ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους μελέτας του, ἱστορικές, ἀρχαιολογικές, βίων ἀνδρῶν κλπ. ἐξεχώριζεν ὁ Αἰλιανὸς καὶ συνεκέντρωσεν εἰς ἕν ἔργον. Εἶναι δηλαδὴ ἔργον ὄχι τῆς ἐμπνεύσεώς του. Δὲν παύει ὅμως διὰ τοῦτο νὰ εἶναι ἄξιον προσοχῆς, ὄχι μόνον διότι εἶναι τερπνόν, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ περιεσώθησαν ἀποσπάσματα συγγραφέων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἀπωλέσθησαν. Οἱ σύγχρονοι τοῦ Αἰλιανοῦ καὶ οἱ μεταγενέστεροί του, ἰδίως κατὰ τοὺς μέσους χρόνους, ἐξετίμων παρὰ πολὺ τὰ ἀνωτέρω συγγράματά του καὶ ἐθεώρουν αὐτὰ τερπνότατα ἀναγνώσματα. Κατωτέρω θὰ γνωρίσωμεν μερικὰς ἐκ τῶν διηγήσεων τῆς Ποικίλης Ἱστορίας.

ΚΙ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

---

1. Ἡ ἀξία τῆς φιλοπονίας.

(Α', 33)

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερπλαγείς ὁ βασιλεὺς, «ἐκ ποίου παραδείσου», φησί, «λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα αὐτῷ βασιλικὰ ἔπεμψε καὶ ἐπέειπε· «νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι.»

2. Ὁ ἀγὼν τῶν ἀλεκτρούνων ἐν Ἀθήναις.

(Β', 28)

Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρούνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὃδε ὁ νόμος, ἔρω. Ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρούνας ἐθεάσατο μαχομένους· οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν· ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιὰν καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς· «ἀλλ' οὔτοι μὲν οὔτε ὑπὲρ πατρίδος οὔτε ὑπὲρ πατρώων θεῶν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ προγονικῶν ἠρίων κακοπαθοῦσιν,

οὐδὲ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οὐδὲ ὑπὲρ παιδῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἠττηθῆναι ἐκάτερος μηδὲ εἶξαι θατέρω ὁ ἕτερος». Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους.

3. *Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων.*
(B., 39)

Κρηῆτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι καὶ ἵνα μή, τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες, ἀγνοίᾳ πεπονηκέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

4. *Ξενοφῶντος φιλοπατρία.*
(Γ., 3)

Ξενοφῶντι θύοντι ἦκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος λέγων τὸν υἱὸν αὐτῷ τὸν Γρύλλον τεθνάναι. Κάκεινος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διστέλει δὲ θύων. Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον.

5. *Αἰνέου εὐσέβεια.*
(Γ., 22)

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τοῦτο

ἐκίρυσαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἕν, ὃ, τι βούλεται, τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν. Ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὅμοις ἔφερεν. Ὑπερικπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥκιστα, πάντων αὐτῷ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ φύσει πολέμοι ἡμεροὶ γίνονται.

6. *Ἡ ἀλαζονεία τοῦ Ἀλκιβιάδου.*
(Γ', 28)

Ὅρθων ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τόπον, ἐνθα ἀνέκειτο πινακίον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δὲ εὔρε, προσέταξε τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. Τοῦ δὲ εἰπόντος, «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν», «ἐπὶ τούτους», εἶπε, «μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσιν;»

7. *Πλάτωνος ἀπλότης.*
(Δ', 9)

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς ἀγνώς. Οὕτως δὲ αὐτοῖς ἐχειρώσατο καὶ ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ, συνεσιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων, ὥστε ὑπερησθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ

ἀνδρὸς συντυχία. Οὕτε δὲ Ἀκαδημίας ἐμέμνητο οὔτε Σωκράτους· αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον· «ἄγε», ὦ Πλάτων, «ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητήν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἦγησαι τὴν ἐκείνου καὶ ἐπισύστησον τῷ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολούσωμεν». Ὁ δὲ ἡρέμα ὑπομειδιάσας, ὥσπερ εἰώθει, «ἀλλ' ἐγώ», φησιν, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἠγνόησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου καὶ ἀνεπιτηδεύτως αὐτοῖς καὶ δείξαντος ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

8. Ἐπαμεινώνδου πενία καὶ μεγαλοφροσύνη.
(Ε', 5)

Ἐπαμεινώνδας ἓνα εἶχε τρίβωνα, καὶ αὐτὸν ὀυπῶντα· εἴ ποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἐτέρου. Ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὄν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμπσαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐ προσήκατο.

9. Ἀνταμοιβὴ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα.
(Ε', 19)

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν ἀήχυν ἔσρημον τῆς χειρός, ἣν ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ἀπεβεβλήκει. Ἐπεὶ δὲ εἶ-

δον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρός τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

10. Δαρείου εὐψυχία καὶ πραότης.

(ΣΤ', 14)

Ἄριβαζος ὁ Ὑρκανὸς ἐπεβούλευσε Δαρείῳ τῷ Ὑσπάσπου μετ' ἄλλων ἀνδρῶν, οὐκ ἀφανῶν ἐν Πέρσαις. Ἦν δὲ ἡ ἐπιβουλὴ ἐν κυνηγεσίῳ. Τοῦτο προμαθὼν ὁ Δαρεῖος οὐκ ἔπηξεν, ἀλλὰ προστάξας αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους ἐκέλευσεν αὐτοὺς διατείνασθαι τὰ παλὰ καὶ δορυμὸν ἐνιδὼν «τί οὖν οὐ δοῶτε τοῦτο», εἶπεν, «ἐφ' ὃ καὶ ὠρμήσατε;» Οἱ δέ, ἰδόντες ἄτρεπτον ἀνδρὸς βλέμμα, ἀνεστάλησαν τὴν δορμὴν. Τὸ δέος δὲ αὐτοὺς κατέσχεν οὕτως, ὥστε καὶ ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμὰς καὶ ἀφαλέσθαι τῶν ἵππων καὶ προσκυνῆσαι Δαρεῖον καὶ ἑαυτοὺς παραδοῦναι, ὅ,τι βούλοιο πράττειν. Ὁ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλη. Καὶ ἐκεῖνοι ἔμειναν αὐτῷ πιστοὶ διὰ μνήμης ἔχοντες τὴν εὐεργεσίαν.

11. Δημοσθένους φιλοπονία.

(Ζ', 7)

Πυθίας ἐπέσκωπτε Δημοσθένη τὸν Δημοσθένους ἐπιλέγων αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα ἐλλυχνίων ἀπόζειν, ὅτι ἐκεῖνος διὰ τῆς νυκτὸς πάσης ἠγρούρει φροντίζων καὶ ἐκμανθάνων, ἃ ἔμελλεν εἶρεῖν τοῖς Ἀθηναίοις.

12. Ἡ κατὰ τοὺς Μυτιληναίους βαρυτάτη τῶν ποινῶν.

(Ζ', 15)

Ἦνίκα τῆς θαλάσσης ἤρξεν Μυτιληναῖοι, τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπήρτησαν,

γράμματα μὴ μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεισθαι, πασῶν κολάσεων ἡγησάμενοι βαρυστάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμουσίᾳ κατὰβιβῶναι.

13. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἰέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

(Θ., 5)

Θεμιστοκλῆς Ἰέρωνα ἦκοντα εἰς Ὀλυμπίαν, Ὀλυμπίων ἀγομένων, ἀρματηλατήσοντα, εἶρξε τῆς ἀγωνίας εἰπὼν, τὸν μὴ μεταλαβόντα τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων τῶν πανηγύρεων μεταλαμβάνειν μὴ δεῖν· καὶ ἐπηνέθη Θεμιστοκλῆς.

14. Διογένους ἐτοιμότης.

(Θ., 28)

Ἐπήνει Σπυρτιάτης τὸ ἔπος Ἡσιόδου τὸ λέγον, Οὐδ' ἂν βοὸς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη, ἀκούοντος Διογένους. Ὁ δὲ εἶπε· «καὶ μὴν Μᾶσσηνιοί, καὶ οἱ βόες αὐτῶν ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς αὐτῶν ἔστε οἱ γείτονες».

15. Ἀλκιβιάδου φιλοτιμία καὶ Σωκράτους ἀντιφιλοτιμία.

(Θ., 29)

Ἐφιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι Σωκράτει. Τῆς οὖν Ξανθίπης καταπλαγείσης τὰ πεμφθέντα καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτά, οὗτος ἔφη· «ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμησόμενοι». Ἐπεὶ δὲ τις ἔφη πρὸς αὐτὸν ὅτι μέγα ἐστίν, ὧν ἐπιθυμεῖ τις τούτων τυχεῖν, οὗτος εἶπεν· «ἀλλὰ μεῖζόν ἐστι τὸ μηδὲ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀρχήν».

16. Ἡ ἀληθῆς μόρφωσις.

(Θ., 33)

Μειράκιον Ἐρετρικὸν Ζήνωνι προσεφοίτησεν ἰκανὸν χρόνον, ἕως εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ἐπανελθόντα δὲ ἤρето ὁ πατήρ τί ἄρα μάθοι σοφόν. Ὁ δὲ ἔφη δείξειν. Χαλεπήναντος δὲ τοῦ πατρὸς καὶ πληγᾶς ἐντείναντος, ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαριτερήσας, τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατρὸς.

17. Πᾶν μέτρον ἄριστον.

(Θ., 34)

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει Ῥοδιακοὺς τινας νεανίσκους πολυτελῶς ἡμφιεσμένους γελάσας ἔφη «τύφος τοῦτό ἐστιν». Εἶτα περιτυχὼν Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι φαύλαις καὶ ὀυπώσαις, «ἄλλος», εἶπεν, «οὗτος τύφος».

18. Ἡ Φερενίκη ἐν Ὀλυμπίᾳ.

(Ι., 1.)

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ολύμπια ἀθλεῖν. Κωλύοντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλληνοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν· καὶ ἐξενίκησε τὸν εἰργοντα τὰς γυναῖκας τῆς θεᾶς νόμον καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

19. Διογένης φιλομάθεια.

(Ι., 16)

Ἀντισθένης πολλοὺς προὔτρπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν,

οί δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσεῖχον· τέλος ἀγανακτήσας οὐδένα προσίετο. Καὶ Διογένην οὖν ἤλαυνεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ συνουσίας. Ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρότερος ὁ Διογένης καὶ ἐνέκειτο, ἐνταῦθα ἤδη καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξασθαι αὐτοῦ ἠπεῖλει· καὶ ποτε καὶ ἔπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν, καὶ ἔλεγε· «σὺ μὲν παῖτε, εἰ βούλει, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βακτηρίαν σκληράν, ὥστε με ἀπελάσαι τῶν διατριβῶν τῶν σῶν». Ὁ δὲ ὑπερήσπασατο αὐτόν.

20. Φωκίωνος ἀφιλοχρηματία.
(ΙΑ', 9)

Φωκίων πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν μοι δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν κἀγαθόν, «οὐκοῦν», ἔφη, «ἑασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

21. Λακεδαιμονίων μητέρων φιλοπατρία.
(ΙΒ', 21)

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, γαυροῦμεναι καὶ σεμνῶς ἅμα καὶ βλοσυρῶς ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρίδας ἔφερον ταφάς. Εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι καὶ λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλείπουσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἠρία ἐκόμιζον αὐτούς.

22. Φωκίωνος φιλοπατρία.
(IB', 49)

Φωκίων πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ ἔμελλε πειεῖσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ᾤρεξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «ἐπισκῆπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησι-κακεῖν ὑπὲρ τῆς πατρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἣν νῦν πίνω».

23. Ξενοκράτους ζῳοφιλία.
(II', 30)

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἑταῖρος Πλάτωνος, οὐ μόνον φιλάνθρωπος ἦν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ζῳῶν ἠλέει. Καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος βιαίως στρουθὸς ὑπὸ ἰέρακος, εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ κατέπτη. Ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἕστε ὁ διώκων ἀπῆλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον, ἀφῆκε τὸν ὄρνιν.

24. Οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ φιλοσερδείας.
(II', 44)

Λακωνικὸν μειράκιον ἐπρίατο χωρίον ὑπερεύωνον, εἶτα ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη καὶ ἐξημιώθη. Τὸ δὲ αἴτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ἐπεὶ νέος ὢν τοῦ κερδαίνειν ὀξύτατα ἦρα. Ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀνδρικὸν καὶ τοῦτο, μὴ πρὸς μόνους πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀργύριον.

Μέρος Δεύτερον

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α. ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΘΕΟΙ

1. Οὐρανός, Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

Δυναστεύω = κυριαρχῶ, βασιλεύω. — *λαβών*, μετοχ. ἄορ. βί τοῦ ῥημ. λαμβάνω. — *λαμβάνω γυναῖκα* = νυμφεύομαι. — *τεκνῶ* (ᾧ) = γεννῶ. — *Ἐκάνογχειρες* ἦταν τρεῖς (Βριάρεως, Γύης, Κόττος). — *προσαγορεύω* = δνομάζω. — *οἱ καθεισετήκεσαν* = οἱ ὅποιοι εἶχον γίνει, ἦσαν. — *ἀνυπέμβλητος* = ἀπροσπέρραστος. — *μεγέθει τε καὶ δυνάμει* = καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν δύναμιν. — *αὐτῷ* δηλ. τῷ Οὐρανῷ. — *δήσας*, μετοχ. τοῦ ῥημ. *δέω* (ᾧ) = δένω. — *Τάρταρος* = σκοτεινὸς τόπος εἰς τὸν Ἄδην, ὃ ὅποιος ἀπειχεν ἀπὸ τὴν γῆν, ὅσον αὐτὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. — *αἴθρις* = πάλιν. — *κληθείσας*, μετοχ. ἄορ. τοῦ ῥημ. *καλοῦμαι* = δνομάζομαι.

Ἀγανактῶ (ᾧ) = στενοχωροῦμαι. — *ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ* = διὰ τὴν ἀπόλειαν. — *ἐπιθέσθαι*, ἀπαρμ. ἄορ. βί τοῦ ῥημ. *ἐπιτίθεμαι*. — *δίδωσι* (ν), γ! ἐν. ὄρ. ἐνεστ. τοῦ ῥημ. *δίδωμι* = δίδω. — *ἄρρη* = δρέπανον. — *ἀδαμάντινος* = χαλύβδινος. — *Κρόνος* = ὁ νεώτερος ἐκ τῶν ἕξ Τιτάνων. — *οἱ δὲ* = οὗτοι δέ. — *᾽Ωκεανῷ χωρίς* = ἐκτὸς τοῦ ᾽Ωκεανῷ (ἐνὸς ἐκ τῶν Τιτάνων). — *ἀρχή* = ἐξουσία. — *ἐκβαλόντες*, μετοχ. ἄορ. βί τοῦ ῥημ. *ἐκβάλλω* = ἐκδιώκω. — *καταταρταρόμαι* (οὔμαι) = κατακηνηνίζομαι εἰς τὸν Τάρταρον (περὶ ποῖον πρόκειται ἐδᾶ;). — *ἀνήγαγον*, ἄορ. βί τοῦ ῥημ. *ἀνάγω* = φέρω ἐπάνω.

2. Γέννησις καὶ ἀνατροφή τοῦ Διός.

Δήσας πῶς τὸ ἡρμηνεύσαμεν ἀνωτέρω; — *καθίστημι* = ρυλακίζω. — *Ῥέα* μία ἐκ τῶν ἐπτὰ Τιτανίδων. — *θεσπιπδέω* (ᾧ) = προφητεύω. — *αὐτῷ* τίνι; — *λέγοντες ἀφαιρεθήσεσθαι τὴν*

ἀρχήν = λέγοιτες ὅτι θὰ στερηθῆ τῆς ἀρχῆς. — *παραγίνομαι* = μετοβαίνω. — *ὀπηνίκα ἐτύγγανε Δία ἐγκυμονοῦσα* = ὅτε κατὰ τὴν ἤτο ἔγκυος εἰς τὸν Δία. — *ἄντρον* = σπήλαιον. — *Δίκη* ὄροσειρά τῆς Κρήτης κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν τμήμα αὐτῆς. — *τρέφομαι* = ἀνατρέφομαι. — *Κούρητες* δαίμονες λατρουόμενοι ἰδίως εἰς τὴν Κρήτην. — *Μελισσεύς* βασιλεὺς τῆς Κρήτης. — *νύμφαι* θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἐπροστάτευον τὰς πηγὰς, τὰ δάση, τὰ λιβάδια, τὰ δένδρα, τὰ σπήλαια κ.λ.π. — *Ἀμάθεια* ἡ αἴξ μὲ τὸ γάλα τῆς ὁποίας ἀνετράφη ὁ Ζεὺς κατ' ἄλλους ἦτο νύμφη θρέψασα τὸν Δία μὲ τὸ γάλα τῆς αἰγός. — *δόρυ* ἐπιθετικὸν ὄπλον, τὸ ὁποῖον ἀπετελεῖτο ἀπὸ μακρὸν κοντὸν μὲ μεταλλίνην αἰχμήν. — *ἀσπίς* ὄπλον ἀμυντικόν, τὸ ὁποῖον συνήθως κατεσκευάζετο ἀπὸ πολλὰ δέρματα, πολλάκις μέχρις ἑπτὰ, καὶ ἦτο περιβεβλημένον διὰ μετάλλου. — *ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα* = ἀντὶ τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον εἶχε γεννηθῆ. —

3. Ἀγῶνες τοῦ Διὸς κατὰ τοῦ Κρόνου καὶ τῶν Τιτάνων.

Ἐπειδῆ = ὅτε. — *ἐγένετο τέλειος* = ἠνδρώθη. — *Μῆτις* μυθολογικὸν πρόσωπον, θυγάτηρ τοῦ Ὀκεανοῦ, προσωποποιήσις τῆς φρονήσεως. — *συνεργός* = βοηθός. — *καταπιεῖν*, ἀπαρ. ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *καταπίνω*. — *ἐξεμέω (ῶ)* = ξερονῶ. — *μεθ' ὧν* = μετὰ τούτων δέ. — *ἐξήγεγε*, ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *ἐκφέρω*. — *ἐκφέρω πόλεμον* = διεξάγω πόλεμον. —

Ἐνιαυτός = ἔτος. — *ἔχρησε*, τοῦ ῥήμ. *χράω (ῶ)* = δίδω χρησμόν, προφητεύω. — *ὁ φρουρῶν τὰ δεσμὰ* = ὁ δεσμοφύλαξ. — *Κάμπη* μυθολογικὸν τέρας. Ἐκαλεῖτο «νύμφη τοῦ Ταρτάρου». — *ἀποκτείνω* = φονεύω. — *λύω* = ἀπελευθερώνω. — *διδόασιν* γ! πληθ. ὄριστ. τοῦ ῥήμ. *δίδωμι*. — *κυνέη (ἢ κυνή)* = περιεφαιλαῖς. — *τρίαινα* (κοινῶς τρικράνι) τὸ σύνηθες ὄπλον τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. — *κρατῶ τινος* = ὑπεριοχῶ τινός, νικῶ τινος. — *καθεῖρξαντες* πῶς ἡρμηνεύθη ἀνωτέρω τὸ καθεῖρξε; — *καθιστάσι φύλακας* = ὀρίζουν φρουρούς. — *διακληρόομαι (οὔμαι) περὶ τινος* = ὀρίπτω κλήρον διὰ κάτι. — *λαγχάνω* = λαμβάνω (διὰ κλήρου). — *δυναστεία* (δυναστεύω) = βασιλεία. —

Β. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς εἰς ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν Τιτάνων, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Ἀσίας.—*γῆ*=*χῶμα*.—*λάθρα Διὸς*=κρυφὰ ἀπὸ τὸν Δία.—*νάρθηξ (ηκος)*· φυτὸν καλαμειδέες, ὑψηλὸν καὶ μὲ κόμβους (κοινῶς μαγκούτα ἢ νάρθηκας). Ἐγκλείει εἰς τὸν κορμὸν τοῦ ἐντεριώνην (ψίχαν), ἢ ὁποία διατηρεῖ τὸ πῦρ ὅπως ἡ Ἰσκα.—*ὄς*=*ὄτε*.—*ἤσθετο*, ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *αἰσθάνομαι*=ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι.—*ἐπιτάσσω*=διατάσσω.—*Ἡφαιστος*· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκουργικῆς καὶ τοῦ πυρός.—*Καύκασος*· μέγα ὄρος τῆς Ἀσίας, τὸ ὁποῖον κεῖται ἐπὶ τοῦ στενοῦ μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης. Κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ἡ χώρα τοῦ Καυκάσου ἀνήκεν εἰς τὴν Σκυθίαν.—*προσηλώω (ῶ)*=*μαρφώνω*.—*δη*=*λοιπόν*.—*ἐδέδετο*, τοῦ ῥημ. *δέω (ῶ)*· ἰδὲ Α, 1.—*ἐπιπέτομαι (ἢ ἐφίπταμαι)*=*πετῶ κατ' ἐπάνω*.—*λοβός*· τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός ἢ τοῦ ἥπατος (συκώτιοῦ).—*οἱ λοβοὶ τῶν ἡπάτων*=τὰ ἄκρα τοῦ συκωτιοῦ.—*νέμομαι*=*τρέγω*.—*διὰ νυκτός*=*κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός*.—*πυρὸς κλαπέντος*=*διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ πυρός*.—*δίειν τίνω*=*τιμωροῦμαι*.—*δίειν ἔτινε ταύτην*=*τιμωροῦσθε τὴν ταύτην*.—*Ἡρακλῆς*· ὁ γνωστὸς ἦρω· ἰδὲ Βιβλ. Β!, κεφ. Α! κ.ε.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Ἐγένετο, ἀορ. β! τοῦ *γίγνομαι*=*γεννῶμαι*.—*Φθία*· χώρα εἰς τὰ Ν.Α. τῆς Θεσσαλίας.—*περὶ τὴν Φθίαν*=*πέριξ τῆς Φθίας*.—*Ἐπιμηθεύς*· ἀδελφὸς τοῦ Προμηθεύς.—*τὴν Ἐπιμηθέως*=*τὴν θυγατέρα τοῦ Ἐπιμηθεύς*.—*τὸ χαλκοῦν γένος*· οἱ θεοὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐδημιούργησαν πρῶτον τὸ χρυσοῦν γένος τῶν εὐτυγῶν ἀνθρώπων, ἔπειτα τὸ ἀργυροῦν, κατώτερον τοῦ πρώτου, μετ' αὐτὸ τὸ χαλκοῦν, ἀγριον, τραχὺ καὶ ἀσεβές, κατόπιν τὸ γένος τῶν ἡμιθέων, δίκαιον καὶ ἀγαθόν, καὶ τέλος τὸ σιδηροῦν τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων.—*ὑποθεμένου Προμηθεύς*=*κατὰ συμβουλήν τοῦ Προμηθεύς*.—*τεκτινόμενος*, μετοχ. ἀορ. τοῦ ῥημ. *τεκταίνομαι*=*κατασκευάζω*.—*λάβραξ*=*κιβωτός*.—*τὰ ἐπιτήδεια*=*τὰ χρειώδη, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα*.—*ἐνθέ-*

μενος=ἀφοῦ ἔβαλε μέσα.—εἰσέβη, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. εἰσβαίνω
=εἰσέρχομαι.

Ἐτεός=βροχή.—χέας, μετοχ. ἄορ. τοῦ ὄημ. χέω=χύνω.—
χέω ἔτεόν=ὄπιτω βροχήν.—κατακλύζω=πλημμυρίζω, σκεπά-
ζω τελείως μὲ ὕδωρ.—διαφθαρήναι, ἄπαρ. καθ. ἄορ. τοῦ ὄημ.
διαφθείρομαι=καταστρέφομαι.—ὀλίγων χωρὶς=πλὴν ὀλί-
γων.—συνεφοίτων, παρ. τοῦ ὄημ. συμφοιτάω (ῶ)=συχνάζω
ὀμοῦ, καταφεύγω.—ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας τὰς ἕσας=
ἐπὶ ἑννέα ἡμερονύκτια.—Παρνασσός, τὸ γνωστὸν ὄρος τῆς Στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος.—προσίσχω=προσεγγίζω, ἀράζω.—δμβρος=
βροχή.—παύλαν λαμβάνω=παύω.—ἐκβάς, μετοχ. ἄορ. β! τοῦ
ὄημ. ἐκβαίνω=ἐξέρχομαι.—φύξιος' (ἐπίθετον τοῦ Διός)=ἐ-
κείνος ὁ ὁποῖος βοηθεῖ τοὺς φυγάδας καὶ πρὸς τὸν ὁμοῖον οὐ-
τοι καταφεύγουσιν.—

Ἐρμῆς' υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, ἀγγελιαφόρος τῶν
θεῶν.—αἰτεῖσθαι, ἄπαρ. ἐνεστ. τοῦ ὄημ. αἰτοῦμαι=ζητῶ διὰ
τὸν ἑαυτὸν μου.—βούλομαι=θέλω, ἐπιθυμῶ.—αἰρέομαι (οὔ-
μαι)=προτιμῶ.—Διὸς εἰπόντος=κατὰ συμβουλήν τοῦ Διός.—
ὑπὲρ κεφαλῆς=ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς.—αἶρω=σηκῶνω, ἀ-
νυφῶνω.—ἔβαλε, ἄορ. τοῦ ὄημ. βάλλω=ὄπιτω.—ἀπὸ τοῦ
λαῶς ὁ λίθος=ἀπὸ τὸ ὄνομα «λαῶς», τὸ ὁποῖον σημαίνει λίθος.

3. Ἑλλην καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Κραναός' ἦρως τῆς Ἀττικῆς, ὁ ὁποῖος παρέλαβε τὴν κυ-
ριαρχίαν τῆς χώρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κέκροπος (μυθολογι-
κοῦ προσώπου, γενάρχου τῶν Ἀθηναίων).—αὐτὸς μὲν οὖν'
δηδ. ὁ Ἑλλην.—προσαγορεύω' ἰδὲ Α. 1.—μερίζω=μοιράζω.
—Ἐρεχθεύς' μυθικὸς ἦρως καὶ εἷς τῶν ἀρχαιοτάτων βασιλέων
τῶν Ἀθηνῶν.—οἱ ἐνοικοῦντες=οἱ κατοικοῦντες ἐντός.

Γ. ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Φοῖβος καὶ Ἑλλη.

Ἄγολος' υἱὸς τοῦ Ἑλληνος, βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας' ἰδὲ σελ.
10.—δυναστεύω, τεκνῶ, ἀΐθις' ἰδὲ Α, 1.—Ἰνώ' αὕτη ἦτο
θνητὴ ὡς θυγάτηρ τοῦ Κάδμου, ἐνῶ ἡ Νεφέλη ἦτο θεά.—λαμ-
βάνω γυναῖκα' ἰδὲ Α, 1.—ἐπιβουλεύω (τοῖς τέκνοις)=σκέ-

πτομαι να βλάψω (τὰ τέκνα) — *πυρός* = σῆτος. — *φρύγω* = ξηραίνω εις τὸ πῦρ, καβουρδίζω — *ἐτήσιος* = ὁ κατ' ἔτος γινόμενος. — *οὐκ ἀνεδίθου* = δὲν παρήγε. — *διδ* = διὰ τοῦτο. — *πυνθάνομαι ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας* = ἐρωτῶ να μάθω περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπολλυγῆς (τῆς χώρας) ἀπὸ τὴν ἀφορίαν.

Ἀναπεῖθω τινά = καταπεῖθω τινά. — *ὡς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι* = ὅτι δῆθεν εἶχε δοθῆ χρησμός ὅτι θὰ παύση. — *ἐὰν σφαγῆ Διὶ* = ἐὰν θυσιασθῆ εἰς τὸν Δία. — *συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τῆν γῆν κατοικούντων* = ἐπειδὴ συγχρόνως ἐπίεζτο καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς χώρας. — *παρέστησε τῷ βωμῷ* = ἐτοποθέτησε πλησίον τοῦ βωμοῦ (πρὸς θυσίαν). — *Ἔρμης*: ἰδὲ B, 2. — *ὑπερβαίνω* = διαβαίνω ὑπεράνω.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατά... = ὅτε δὲ ἔφθασαν εἰς... — *Σίγειον*: ἀκρωτήριο ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου. — *χερσόνησος*: ἡ Θρακική, ἡ ὁποία ἐλέγετο καὶ «ἐφ' Ἑλλησπόντῳ». — *ὠλισθεν*: ἀορ. β' τοῦ *ὀλισθαίνω* = γλιστρῶ.

Εἰς Κόλχους = εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων. — *Κόλχοι*: ἀρχαῖος λαός, ὁ ὁποῖος κατόκει εἰς τὴν Κολχικήν, χώραν κατὰ τὰ ἀνατολικά παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου. — *φύξις* (Ζεὺς): ἰδὲ B, 2. — *δέρας (ατος)* = δέρμα. — *Ἄρης*: υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ Ἡρας, θεὸς τοῦ πολέμου. — *ἄλσος* = δάσος ἱερὸν, ἀφιερωμένον εἰς θεὸν τινα ἢ ἥρωα. — *καθήλωσεν*, τοῦ *δημι*. *καθηλώω (ᾶ)* = καρφώνω.

2. Ἰάσων καὶ Πελλίας.

Κρηθεύς: υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ἀδελφὸς τοῦ Ἀθάμαντος. Οὗτος ἔκτισε τὴν Ἰωλκόν. — *Ἄϊσων*: υἱὸς τοῦ Κρηθέως, ἑτεροθαλῆς ἀδελφὸς τοῦ Πελλίου. — *ῥκει*, παρατ. τοῦ *ρήμι*. *οικέω (ᾶ)* = κατοικῶ. — *Ἰωλκός*: ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας, πλησίον τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου. — *ῥ χρωμένῳ* = εἰς τὸν ὁποῖον (δηλ. τὸν Πελλίαν), ὅτε ἠρώτα τὸ μαντεῖον. — *θεοσίξω* = χορημοδοτῶ, προφητεῖω. — *φυλάττομαι τινα* = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον. — *μονοσάνδαλος* = ὁ φορῶν ἓν μόνον σάνδαλον. Τὰ σάνδαλα ἦσαν εἶδος πεδίλων, τὰ ὁποῖα ἐδέοντο με λουριά εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός. — *ἀγνοῶ τὸν χρησμόν* =

δὲν γνωρίζω τὸν χρησμόν, δὲν δύναμαι νὰ ἐρμηνεύσω τὸν χρησμόν.—*αὐθις δὲ ὕστερον*—βραδύτερον ὅμως.—*ἔγνω*, ἄορ. β' τοῦ *γιγνώσκω*—ἐννοῶ.—*ἐπὶ τῇ θαλάσῃ*—πλησίον τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν παραλίαν.—*ἐπὶ ταύτῃ*—ἕνεκα ταύτης.—*μεταπέμπομαι*—προσκαλῶ.—*πόθω γεωργίας*—ἰπὸ μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὴν γεωργίαν.—*χωρίον*—ἴγρος, κτῆμα.—*διατελῶ*—διαμένω.—*Ἄναυρος* ποταμὸς τοῦ Πηλίου, ὃ ὁποῖος χύνεται εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον πλησίον τῆς ἀρχαίας Ἰωλκοῦ (σημερινὸν «Ξεριᾶς»).—*ἀπολέσας*, ἄορ. τοῦ ῥήμ. *ἀπόλλυμι*—χάνω.—*ξεῖθρον*—ρεῦμα.

Θεάομαι (ᾶμαι)—βλέπω, παρατηρῶ.—*συμβάλων*, μετοχ. ἄορ. β' τοῦ ῥήμ. *συμβάλλω* (τὸν χρησμόν)—ἐρμηνεύω (τὸν χρησμόν). Ἡ ἔννοια: Ὁ Περίας παρέβαλε τὸν χρησμόν πρὸς τὸ γεγονός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰάσωνος μεθ' ἑνὸς μόνον πεδίλου καὶ τὸν ἐξήγησεν.—*προσελθὼν*—ἀφοῦ ἐπλησίασεν.—*τί ἂν ἐποίησε*—τί θὰ ἔκαμνε.—*εἰ λόγιον... τῶν πολιτῶν* ἢ σειρὰ τῶν λέξεων: *εἰ ἦν αὐτῷ λόγιον φονευθῆσεσθαι πρὸς τινος τῶν πολιτῶν*.—*λόγιον*—χρησμός.—*πρὸς τινος*—ὑπὸ τινος—*ἔφη*—ἀπήντησε.—*προσέταττον ἂν αὐτῷ*—θὰ διέτασσον αὐτόν.—*ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν*—νὰ μεταβῆ διὰ τὸ δέσμα—*δράκων*—μέγας ὄφις.

3. Παρασκευὴ Ἰάσωνος πρὸς ἀπόπλουν.

Ἐπὶ τοῦτο (ἐνν. τὸ δέσμα)—διὰ νὰ φέρῃ τοῦτο (τὸ δέσμα).—*παρακαλῶ*—προσκαλῶ.—*Ἀθηνᾶ* θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἐκκηθήσασα πάνοπλος ἐκ τῆς κεφαλῆς του, θεὰ τῆς σοφίας.—*Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης*—καθ' ὑπόδειξιν τῆς Ἀθηνᾶς.—*πεντηκόντορος ναῦς*—πλοῖον μὲ πενήκοντα κόπας (ἀνὰ 25 κατὰ πλευράν).—*προσαγορεύω* ἰδὲ Α, 1.—*ἐναρμόζω*—προσαρμόζω, προσθέτω.—*φωνῆεν ξύλον*—ξύλον τὸ ὁποῖον ἐκβάλλει φωνήν.—*Δαδωνὶς φηγός* δρυς εἰς τὴν Δαδώνην (ἀρχαιοτάτην πόλιν τῆς Ἡπείρου), ὅπου ὑπῆρχε περιφημον μαντεῖον τοῦ Διός.—*ὡς*—ἀφοῦ.—*πλεῖν*, ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ῥήμ. *πλέω*.

4. Ὁ μάντις Φινεύς.

Ναυαρχοῦντος Ἰάσωνος—μὲ ναύαρχον τὸν Ἰάσωνα.—*ἀ-*

ναχθέντες, μετοχ. τοῦ ῥημ. ἀνάγομαι=ἵτοπλέω.—καταντάω (ῶ)=φθάνω.—Σαλμυδησός· πᾶσα ἡ Θερρακὴ παραλία ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—ἐνθα=ἔπου.—αἱ ὄψεις=οἱ ὀφθαλμοί.—πηρόομαι (οῦμαι)=ἴμαι ἀνάληρος, σακατεμένος.—πεπηρωμένος τὰς ὄψεις=τυφλός.—φασίν=λέγουν.—"Αρπυιαί" περωταὶ παρθένοι δύσμορφοι καὶ μὲ γμψοὺς ὄνυχας.—ἔτι=δίῳ.—καὶ ἐπειδὴ παρείδετο τράπεζα=καὶ ὁσίως ἐτοποθετεῖτο ἔμπροσθέν του τράπεζα μὲ φαγητόν.—καταπέτομαι (ἢ καθίπταμαι)=τετῶ πρὸς τὰ κίτω.—τὰ πλείονα=τὰ περισσότερα.—ὀλίγα δὲ ἄσα=ὀλίγα τινὰ δέ.—ἀνάπλεως (ὁ ἦ), ὠν=πλήρης, γεμάτος.—ὄσμῃ=αὐρωδιά·] ἔδω=κακὴ ὄσμῃ, δυσωδία.—προσενέγκασθαι, ἀπρ. ἀορ. τοῦ ῥημ. προσφέρωμαι=προσφέρω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, τρώγω.

Ἐποθήσασθαι, ἀπρ. τοῦ ῥημ. ὑποτίθεμαι=συμβουλεύω, ὑποδεικνύω.—ὑποτίθεμαι τὸν πλοῦν=ὑποδεικνύω τὸν τρόπον τοῦ πλοῦ.—ἕδεσμα=φαγητόν, τροφή.—καταπιᾶσαι, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. καταπέτομαι ἢ καθίπταμαι.—θεάομαι (ῶμαι), ἰδὲ Γ, 2.—Ζήτης καὶ Κάλαις· δύο ἐκ τῶν Ἀργοναυτῶν, υἱὸ τοῦ Βορέου, θεοῦ τῶν ἐκ Βορρᾶ ἀνέμων.—σπάομαι (ῶμαι)=σύρω.—δι' ἀέρος=διὰ μέσου τοῦ ἀέρος.

5. Πλοῦς διὰ τῶν συμπληγάδων.

Μηνύω=φανερώνω.—συμπληγάδες· δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ Βοσπόρου· ὠνομάσθησαν τοιουτοτρόπως, διότι συνεκρούοντο·—ὑπέθετο, ἀορ. β! τοῦ ῥημ. ὑποτίθεμαι=;.—πέτρα=βράχος.—πνεῦμα=πνοὴ ἀνέμου, ἄνεμος.—ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας=ἐνεκα τῆς δυνάμεως τῶν ἀνέμων.—πόρος=διάβασις.—εἶπεν αὐτοῖς ἀρεῖναι=συνεβούλευσεν αὐτοῖς ν' ἀφήσουν, νὰ ἐξαπολύσουν.—πελειὰς=ἰγρία περιστερί.—διαπλεῖν, ἀπρ. ἐνεστ. τοῦ διαπλέω=ἰλέω διὰ μέσου.—καταφρονῶ τινος=δὲν λογαριάζω καί, ἀψηφῶ.—καταφρονούντας· ἐνν. αὐτῶν (τῶν πετρῶν).—ἀπολομένην, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. ἀπύλλυμαι=ἐξίφανίζομαι, χάνομαι.—μὴ πλεῖν βιάζεσθαι=νὰ μὴ ἐπιχειροῦν νὰ ἐκβιάζουσαν τὸν πλοῦν κατ' ἐννοίαν· νὰ μὴ ῥιψοκινδυνεύουν.

Ἀνήγοντο, ἰδὲ Γ, 4.—ἀφιάσιν, γ! πληθ. ὄριστ. ἐνεστ.

* Ἀπολλοδόρου Βιβλιοθήκης καὶ Αἰλιανῶ Πνεικῆς Ἱστορίας

τοῦ ὀήματος ἀφήμι=ἀαήνω, ἔξαπολύω.— *Ἰπταμένης*=ἐνῶ-
 ἔπειτα.— *σύμπτωσις*'=σύγκρουσις.— *ἀποθερίζω*=ἀπο-
 κόπιω.— *ἀναχωρῶ*=ἀποσύρομαι, ἀποχωρίζομαι.— *ἐπιτηρῶ*=
 παρσημονεύω.— *εἰρεσία*=κωπηλασία.— *ἐντονος*=ἰσχυρός, δυνα-
 τός.— *συλλαβομένης Ἑρας*=βοηθησάσης τῆς Ἑρας, μετὴν
 βοήθειαν τῆς Ἑρας.— *ἀφλαστον*=τὸ στολισμένον ἄκρον τῆς
 περιμήνης πλοίου, ἀκροστόλιον.— *τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς*
νηὸς περικοπίσεως' ἢ σειρὰ τῶν λέξεων: *περικοπίσεως τῆς*
νηὸς τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων=ἀφοῦ ἐκόπησαν τὰ ἄκρα τῶν
 ἀφλάστων τοῦ πλοίου.— *περικοπίσεως*, μετοχ. παθ. ἁορ. β! τοῦ
 ὀημ. *περικόπτω*=ἀκρωτηριάζω.— *ἔστησαν*=ἔμειναν ἀκίνητοι.
 — *χερῶν γὰρ ἦν αὐταῖς στήναι*=διότι ἦτο πεπρωμένον νὰ
 μείνουν αὐταὶ ἀκίνητοι.— *νηὸς περαιοθείσεως*=ἄν διέλθη
 πλοῖον.— *Μαριανδυνοί*' παλαιότατος λαός, ὁ ὁποῖος κατοίκει
 εἰς τὰς ἀκτὲς τῆς Βιθυνίας.— *πρὸς Μαριανδυνοὺς*=εἰς τὴν
 χώραν τῶν Μαριανδυνῶν.— *παραγένοντο*=ἔφθασαν.— *φιλο-*
φρόνως=μὲ φιλικὰς διαθέσεις.

6. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

Παραπλέω=παρέρχομαι πλέων.— *Θερμάδων*' ποταμὸς εἰς
 τὸν Πόντον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ ὁποῖος χύνεται εἰς τὸν Εὐ-
 ξεινον. *Φᾶσις*' ποταμὸς εἰς τὴν Κολχικὴν, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει
 εἰς τὸν Εὐξεινον.— *γῆ*=χώρα.— *καθορμίζομαι*=προσορμίζο-
 μαι, ἀράζω.— *ἤκεν*=ἐπῆγε.— *ἐπιταγέτα*, παθ. ἁορ. τοῦ ὀημ.
ἐπιτάσσω=διατάσσω.— *παρακαλῶ*=προτρύπω.— *δοῦναι*=νὰ
 δώσῃ.— *καταξεύξῃ*, τοῦ ὀημ. *καταξευγνύω*=ξευγνύω ὁμοῦ.—
ἦσαν παρ' αὐτῶ=εἶχεν αὐτός.— *μεγέθει διαφέροντας*=ὑπερ-
 ἔχοντας κατὰ τὸ μέγεθος.— *Ἥφαιστος*, ἰδὲ Β. 1.— *πῦρ ἐκ*
στόματος φυσῶ=ἐκπέμπω ἀπὸ τὸ στόμα πῦρ.

Ἀπορῶ=εδύρομαι εἰς ἄμνησιν.— *πῶς ἂν δύναίτο*=
 πῶς ἦθελε δυναθῆ.— *ἴσχω ἔρωτά τινος*=ἔρωτεύομαι τινα.—
φαρμακίς=μάγισσα.— *δέδοικα*=φοβοῦμαι.— *πρὸς τῶν ταύ-*
ρων=ὑπὸ τὸν ταύρων.— *διαφθείρομαι*=φονεύομαι.— *συνεργ-*
γέω=(ῶ)=βοηθῶ.— *αὐτῶ*' τίνι; *ἐπηγγείλατο*, ἁορ. τοῦ ὀημ.
ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.— *ἐγχειριεῖν*, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ὀημ.
ἐγχειρίζω=παραδίδω.— *δμόση* ὑποτ. ἁορ. τοῦ ὀημ. *δμνυμι*=

δοκίξομαι.—*ἔξειν* (μέλλον τὸ ῥημ. ἔχω)=ὅτι θὰ λάβῃ.—*σύμπλους*=ὁ πλέων ὁμοῦ μετὰ τινος, σύντροφος.—*καί* (*ἐάν*) *εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται*=καί ἐάν ἀποπλέων παραλάβῃ αὐτὴν μαζί του εἰς τὴν Ἑλλάδα.—*ᾧ καταξενγύναι...καὶ τὸ σῶμα* ἢ σειρά τῶν λέξεων: *ᾧ ἐκέλευσε χρεῖσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ σῶμα μέλλοντα καταξενγύναι τοὺς ταύρους*.—*ᾧ*=διὰ τοῦ ὁποίου.—*μέλλοντα*=ἔβαν ἐπρόκειτο.—*χρῖω*=ἀλείφω.—*ἔφη μήτε ὑπὸ πυρός ἀδικηθήσεσθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου*=εἶπεν ὅτι δὲν θὰ ὑποστῇ βλάβην οὔτε ἀπὸ πυρὸς οὔτε ἀπὸ ὄπλου.—*πρὸς μίαν ἡμέραν*=ἐπὶ μίαν σχεδὸν ἡμέραν.—*σίδηρος*=ὄπλον ἢ ἐργαλεῖον ἀπὸ σιδήρου.—*τοῦ νεῶ*=τοῦ ναοῦ.—*μαστεύω*=ἀναζητῶ.—*καὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς*=καὶ μολονότι ὄρμησαν αὐτοί.

Καταφλέγα=οἰακοῖω.—*κτείνω*=φονεύω.—*οἱ ἐμπλέοντες*=οἱ ἐπιβοῖοντες τοῦ πλοίου (οἱ Ἀργοναῦται).—*φθάνω*=προλαμβάνω.—*νυκτός*=ἐν καιρῷ νυκτός.—*ἤγαγε*. ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *ἄγα*=ὀδηγῶ.—*κατακοιμίζω*=ἀποκοιμίζω.—*συνεῖπεται*: παρατ. τοῦ *συνέπομαι*=συνακολουθῶ.—*ἀνήχθησαν*: ἰδὲ Γ, 4.

Κατελθὼν=καταπεύσις (ἐνν. εἰς Ἴωλκόν).—*ἔδωκε* (ἐνν. τῷ Πηλεΐδῃ)—*δραιοτεῖς*=ἡγεμόεις.—*ἀνέθηκε*: ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *ἀνατίθημι*=ἀναθέτω, ἀφιερώνω.

Εἰς τὸν Ἴσθμὸν ἐλατρεύετο ὁ Ποσειδῶν, ὑπῆρχε δ' ἐκεῖ καὶ μεγαλοπρεπὴς ναὸς ἀφιερωμένος εἰς αὐτόν.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α΄ ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις, ἀνατροφή καὶ πρῶτα κατορθώματα τοῦ Ἡρακλέους.

Ἀλκμήνη=σύζυγος τοῦ Ἀμφιτρυῶνος, βασιλέως τῆς Τίρυνθος. Οὗτος, ἐπειδὴ ἐφόνευσε χωρὶς τὰ θέλη τὸν βασιλέα τῶν Μυκηνῶν Ἡλεντρίωνα, εἶχε καταφύγει μετὰ τῆς Ἀλκμήνης εἰς Θήβας.—*Διὸς*=ἐκ τοῦ Διός.—*δρᾶκων*: ἰδὲ Γ, 2.—*εὐνή*=κλίνη.—*διαφθαρεῖναι*: παθ. ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *διαφθείρω*. ἰδὲ Γ, 6.—*ἐπιβοῶμαι τινα*=καλῶ τινα μεγαλοφώνως εἰς βοήθειαν.—*διαναστάς*: μειοχ. ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *διανίσταμαι*=ση-

κόνομαι.—*ἄγγω*=σφίγγω (εἰς τὸν λαιμόν).—*ἐκατέραις ταῖς χερσίν*=μέ τὰ δυὸ χέρια.

Ἀρματηλατέω (ᾶ)=ἰδηγῶ ἄρμα. Τὸ ἄρμα ἦτο πολεμικὸν δίτροχον ὄχημα συρόμενον ὑπὸ ἵππων.—*Εὐρυτος*· βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας, ἄριστος χειριστὴς τοῦ τόξου.—*ὄπλομαχέω* (ᾶ)=μάχομαι μετὰ τὰ ὄπλα.—*Κάσιωρ*· μετὰ τοῦ Πολυδεύκου εἶναι γνωστοὶ εἰς τὴν μυθολογίαν ὡς Διόσκουροι, υἱοὶ δηλαδὴ τοῦ Διός. Ἦσαν διάσημοι διὰ τὸν ἠρωϊσμόν των.—*κιθαρωδέω* (ᾶ)=τραγουδῶ μετὰ τὴν συνοδείαν κιθάρας· ἢ κιθάρα καὶ ἢ λύρα ἦσαν τὰ πλέον συνήθη καὶ τὰ προσφιλέη μουσικὰ ὄργανα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.—*Δίνος*· ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐπιστεύετο ὡς ἱερός ἀοιδός, σοφός καὶ πεπαιδευμένος.—*Ὀρφεύς*· ἀρχαιότατος μυθικὸς ἀοιδός.—*ἀφικόμενος*· μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ῥήμ. *ἀφικνοῦμαι*=ἔρχομαι, φθίνω.—*πληγείς*, παθ. ἀόρ. β' τοῦ ῥήμ. *πλήττομαι*=τυποῦμαι.—*ἐπιπλήξαντα αὐτὸν*=ἐπειδὴ ἐπέπληξεν αὐτὸν (δηλ. τὸν Ἡρακλέα).—*ἀποκτείνω*· ἰδὲ Α, 2.—*δείσας*· ἀόρ. τοῦ *δέδοικα*, ἰδὲ Γ, 6.—*βουφόρβια*=ἰγέλη βοῶν (βουκολιό).—*τρέφομαι*=ἰνατρέφομαι.—*ῥώμη*=σωματικὴ δύναμις.—*διήνεγκεν*, ἀόρ. β' τοῦ ῥήμ. *διαφέρω*.—*διαφέρω τινός*=ὑπερβάλλω κίττιον.—*θεωρηθεῖς*, παθ. ἀόρ. τοῦ *θεωρέω* (ᾶ)=παρατηρῶ.—*ἦν δὲ καὶ θεωρηθεῖς φανερός ὄτι...*=ἐφαίνετο δὲ καθαρὰ καὶ μόλις τὸν ἀντίκρυζε κανεῖς ὄτι... [ἐλευθέρως· καὶ ἡ ἐξωτερικὴ του δὲ ἐμφάνισις ἐφανέρωνεν ὄτι...].—*τετραπηχναῖον ἔχω τὸ σῶμα*=ἴμαι πολὺ ὑψηλοῦ ἀναστήματος.—*λάμπω ἐξ ὀμμάτων αἴγλην πυρός*=ἐκπέμπω λάμψιν πυρός ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου (πετοῦν σπίνθες τὰ μάτια μου).

Βουκόλιον, ἰδὲ ἀνωτέρω *βουφόρβια*.—*ὑπάρχω*=εὐρίσκομαι.—*ἀνεῖλεν*, ἀόρ. β! τοῦ ῥήμ. *ἀναιρῶ*=φονεύω.—*ὀρμηόμαι* (ᾶμαι)=ἔχω ὡς ὀρμηήριον, ξεκινῶ.—*Κιθαιρῶν* ὄρος τῆς Βοιωτίας.—*φθείρω*=καταστρέφω.—*Θεσπιαί*· ἀρχαία πόλις τῆς Βοιωτίας, τῆς ὁποίας τὰ ἐρείπια κεῖνται κατὰ τὸς Α. ὑπορείας τοῦ Ἑλικῶνος.—*ἐλεῖν*, ἀόρ. β! τοῦ *αἰρῶ*=συλλομβάνω.—*χειρόδομαι* (οῦμαι)=αὐταβάλλω, φονεύω.—*δορᾶ*=δέγμα.—*ἡμφιέσατο*, ἀόρ. τοῦ ῥήμ. *ἄμφιέννυμαι*=ἰνδύομαι, φορῶ ᾶ.—*χάσμα*=ἄνοιγμα, στόμα (ιδίως θηρίου).—*ἐχερήσατο*, ἀόρ.

τοῦ *χεῶμαι* = μεταχειρίζομαι. — *κόρυς* (*υῖθος*) = περικεφαλαία — *τῷ χάσμαι* δὲ *ἐχρήσατο κόρυθι* = ἐχρησιμοποίησε δὲ τὸ στόμα (τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς) ὡς περικεφαλαίαν.

Προμανθῶν, ἄορ. β! τοῦ *προμανθάνω* = διδάσκομαι. — *Ἀπόλλων*, (*ωνος*) υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθητῆς, θεὸς τῆς μαντείας, τοῦ φωτός, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως. — *Ἐρμῆς* ἰδὲ Γ, 1. — *Ἥφαιστος* ἰδὲ Β, 1. — *Ἀθηνᾶ* ἰδὲ Γ, 3. — *θώραξ* = ἄμυντικὸν ὄπλον ἀπὸ μέταλλον ἢ δέσμα προφυλακτικὸν τοῦ στήθους καὶ τῶν νώτων. — *ἔτεμεν*. ἄορ. β! τοῦ ῥήμ. *τέμνω* = κόπτω. — *Νεμέα* κοιλὸς τῆς Ἀργολίδος δασώδης.

2. Μανία Ἡρακλέους

Μινυαί: ἀρχαιότατος Ἑλληνικὸς λαὸς, τοῦ ὁποίου ὡς ἔδρα θεωρεῖται ὁ Ὀρχομενὸς τῆς Βοιωτίας. Οὗτοι εἶχον καταστήσει τοὺς Θηβαίους φόρου ὑποτελεῖς. Ὁ Ἡρακλῆς ὅμως νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα τῶν Ἐργίνων ὄχι μόνον ἀπήλλαξε τὰς Θήβας τοῦ φόρου, ἀλλὰ καὶ ὑπεχρέωσε τοὺς Μινυᾶς νὰ πληρώνουν διπλοῦν φόρον εἰς τοὺς Θηβαίους. — *ζῆλος* = ζηλοτυπία. — *κατὰ ζῆλον Ἡρας* = ἐνεκα ζηλοτυπίας τῆς Ἡρας. Ἡ Ἡρα ἦτο σύζυγος τοῦ Διὸς. — *μανῆναι*, παθ. ἄορ. β! τοῦ *μαίνομαι* = τρελλοῦμαι. — *Μεγάρα*: θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Θιβῶν Κρέοντος, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸν Ἡρακλέα ὡς σύζυγος μετὰ τὴν νίκην του κατὰ τῶν Μινυῶν. Ἐξ αὐτῆς ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτησε τρία τέκνα. — *ἐμβαλεῖν*, ἄορ. β' τοῦ *εμβάλλω* = ὀρίπω μέσο. *Ἴφικλος*: ὁμομήτριος ἀδελφὸς τοῦ Ἡρακλέους. — *διό*, ἰδὲ βιβλ. Γ, 1. — *καταδιᾶξω ἐμαντοῦ φυγῆν* = κατοδικάζω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς ἐξορίαν. — *καθαίρομαι* = ἐξαγνίζομαι. Διὰ τὰ ἐγκλήματα καὶ μάλιστα φόρου ἀπληρεῖτο καθαρῶς, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν ἐπετρέπετο ἐπικοινωνία (λ. χ. θυσία) μετὰ τοῖς θεοῖς. Διὰ τὴν καθορῆν ἐχρησιμοποιοῦτο θαλάσσιον ὕδωρ, πῦρ, κ.λ.π. — *παραγίνομαι*, ἰδὲ βιβλ. Γ, 5. — *πυνθάνομαι τινος* = ἐξωτῶ τινος. — *εἶπεν* = ἐχρησιμοδότησεν. — *Τίρυνς* (*υῖθος*). παλαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, ἐπὶ μικροῦ ὑψώματος πρὸς τὰ Ν.Α. τοῦ Ἄργους, ἰσχυρῶς ὠχυρωμένη διὰ τοὺς χερσὸν ἐκείνους. Τὰ κυκλώπεια τεῖχος τῆς σώζονται. — *Ἐδρουσθεύς*: βασιλεὺς τῶν Μυκηναίων. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἡρακλέους ὁ Ζεὺς ἐβεβαίωσε μεθ' ὄρκου ἐνώπιον

τῶν θεῶν οἷ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ γεννηθῆ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, θὰ ἦρχεν ὄλων τῶν περιοίκων καὶ τοῦ γένους τῶν Περσειδῶν, ἐκ τοῦ ὁποῖου κατήγετο καὶ ὁ Ἡρακλῆς. Ἡ Ἥρα ὅμως ἐκ ζηλοτυπίας πρὸς τὴν Ἀλκμήνην ἐπεβράδυνε, ὡς θεὰ τῶν τοκετῶν, τὴν γέννησιν τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐπετάχυνε τὴν γέννησιν τοῦ Εὐρυσθέου. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διὸς ὁ Ἡρακλῆς ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν Εὐρυσθέα.—*λατρεύω τινὶ* = ὑπηρετῶ τινα.—*ἐπιτάσσω* = διατάσσω.—*ἄθλος* = ἰγώνισμα, κατόρθωμα.—*ἄθλους δέκα*· ὁ Ἡρακλῆς διετάχθη 1) νὰ φονεύσῃ τὸν λέοντα τῆς Νεμέας, 2) νὰ φονεύσῃ τὴν Λερναίαν Ὕδραν, 3) νὰ φέρῃ ζῶσαν τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον, 4) νὰ συλλάβῃ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον, 5) νὰ καθαρῶσιν τὴν κίτρον τῶν κορινθίων τοῦ Αὐγείου, 6) νὰ φονεύσῃ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας, 7) νὰ συλλάβῃ τὸν ταῦρον τῆς Κρήτης, 8) νὰ φέρῃ εἰς Μυκῆνας τοὺς ἵππους τοῦ Διομήδους, 9) ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ζωστήρα τῆς Ἴππολύτης καὶ 10) νὰ φέρῃ εἰς Μυκῆνας τὰς βούς τοῦ Γηρυόνου.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Εὐρυσθεὺς δὲν ἀνεγνώρισε τὸν δευτέρου καὶ τὸν πέμπτον ἄθλον, διότι διὰ μὲν τὸν πρῶτον προσέλαβε βοηθόν, διὰ δὲ τὸν δευτέρου ἔλαβεν ἀμοιβήν, ἐπέβαλεν εἰς τὸν Ἡρακλέα δύο ἄλλους ἄθλους, ἦτοι 1) νὰ φέρῃ τὰ τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων καὶ 2) νὰ καμίσῃ ἐκ τοῦ Ἄδου εἰς τὰς Μυκῆνας τὸν Κέοβρον.—*ἐπιτελῶ* = ἐκτελῶ.—*ἔφη ἔσσεσθαι* = εἶπεν ὅτι θὰ γίνῃ.

3. Ἡρακλῆς, Δηιάνειρα καὶ Νέσσοις.

Καλυδών· ἀρχαία πόλις τῆς Αἰτωλίας.—*Οἰνεύς* = βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.—*μνηστεύουσι* = ζητῶ εἰς γάμον.—*ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς* = περὶ τῶν γάμων αὐτῆς.—*Ἀχελῷος*· ποτάμιος θεός, υἱὸς τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Γῆς· παρίστατο καὶ ὡς κερασφόρος γέρον.—*εἰπάξομαι τινι* = λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.—*ὥστε*· ἀνήκει εἰς τὸ *παρέχειν*.—*δούς*· μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *δίδωμι*.—*βρωτὸν* = φαγητόν.—*ἔπερ ἂν εὔξαιτό τις* = τὸ ὁποῖον ἠθέλε τις εὐχῆσθαι (ἐπιθυμήσει).—*Εὐήνος*· ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας.—*ἐπὶ Εὐήνον* = εἰς τὸν Εὐήνον.—*ἐν φ'* δηλ. ποταμῷ.—*καθέξομαι* = κάθημαι.—*οἱ παριόντες* = οἱ δερχόμενοι,

οὐ διαβάται.—*διαπορθμεύω μισθοῦ* = μεταφέρω ἀντί ἀμοιβῆς εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος (διὰ μέσου πορθμοῦ ἢ ποταμοῦ).—*εἰληφέναι*, ἀπαρ. παρὰκ. τοῦ ῥήμ. *λαμβάνω*.—*μισθὸν αἰτηθεῖς* = ἐπὶ ἀμοιβῇ.—*ἐπιτρέπω* = ἀναθέτω.—*διακομίζω* = διαβιβάζω.—*ἀνακραγούσης*, μετ. ἀορ.⁸ β! τοῦ ῥήμ. *ἀνακράζω* = φωνάζω δυνατά.—*Κένταυρος*: οἱ Κένταυροι ἦσαν μυθολογικὰ ὄντα κατὰ τὸ ἔν ἡμῖσι ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἵπποι. Καὶ πᾶσαν πιθανότητα ἢ τοιαύτη ἀντίληψις περὶ τῶν Κενταύρων ἐδημιουργήθη, ὅτε διὰ πρότην φορὰν εἶδον οἱ ἄνθρωποι τοὺς δεινοὺς ἵππεῖς τῆς Θεσσαλίας.—*μέλλων τελευτᾶν* = ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ.—*φίλτρον* = μέσον μαγικὸν ἢ φάρμακον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν ἀγάπην.—*θύέν*, μετοχ. παθ. ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *θύω*. *ἀκίς* = αἰχμή.—*τὸ τραῦμα τῆς ἀκίδος* = τὸ τραῦμα, τὸ ὁποῖον προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βέλους (τοῦ Ἡρακλέους). *παρ' εαυτῆ* = μαζὶ τῆς.

5. Ἡρακλῆς καὶ Ἴόλη.

Τραχίς ἢ Τραχίν' ἀρχαία πόλις μεταξὺ τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου, πρωτεύουσα μικρᾶς χώρας, ἢ ὁποία ἐλέγετο «*Τραχινία*».—*στρατεία* = στρατιά, στρατός.—*ἐπ' Οἰχαλίαν* = ἐναντίον τῆς Οἰχαλίας ἢ *Οἰχαλία* ἦτα ἀρχαιοτάτη πόλις εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ. *Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων*: ὁ βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας Εὐρυτος διεκίχησεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐνίκα αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς του εἰς ἀγῶνα τόξου, θὰ ἐλάμβανεν ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα του Ἴόλην εἰς τὴν ἀγῶνα ἔλαβε μέρος μετὰ τοὺς ἄθλους καὶ ὁ Ἡρακλῆς. Ὁ Εὐρυτος ὅμως ἠρνήθη νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν Ἴόλην, μολοντί ἐνίκησε.—*τιμωρέομαι (σῶμαι)* = τιμωρῶ, ἐκδικουμαι.—*Λοκροί*: ἦσαν Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ διηροῦντο εἰς Ὀξόλας, Ὀπουντίους καὶ Ἐπικνημιδίους: οἱ τελευταῖοι κατόικουν κατὰ τὴν ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας ἀκτὴν καὶ συνώρευον ἐσωτερικῶς μὲ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὴν Φωκίδα.—*αἰρέω (ᾶ)* = κυριεύω.—*ἀποθανόντας*, ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *ἀποθνήσκω* = φονεύομαι.—*λαφυραγωγέω (ᾶ)* = λευλατῶ.—*ιερουργέω (ᾶ)* = θυσιάζω.—*ἐσθής, ἦ*, = ἔνδυμα κατὰ τὰς θυσίας οἱ ἀρχαῖοι ἐνεδύοντο καθαρὰ ἐνδύματα.—*τὸν κήρυκα*: τὸν Λίχαν, περὶ τοῦ ὁποῖου ὀμιλεῖ κατωτέρω: κα-

τὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους οἱ κήρυκες ὑπερέτουν τοὺς ἡγεμόνας παρασκευάζοντες τὴν τράπεζαν, τὴν ἄμαξαν κλπ. Ὑπερέτουν ἐπίσης κατὰ τὰς συνελύσεις τοῦ λαοῦ, τὰς θυσίας κ.λ.π. —*οἴσονται* (μελλ. τοῦ ῥημ. *φέρω*)=διὰ τὰ φέρη.—*πυθομένη*, ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *πυνθάνομαι*=πληροφοροῦμαι.—*δείσασα*, ἰδὲ Γ, 6.—*ταῖς ἀληθείαις*=ἀληθῶς.—*χιτῶν*: ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον ἔφορεῖτο κατάσρακα (ὑποκάμισον).—*χρίω*, ἰδὲ Γ, 6.

5. Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.

Ἐνδύς, μετοχ. ἄορ. β! τοῦ *ἐνδύομαι*.—*ὥς*=ὄτε.—*ἰός*—δηλητήριον.—*δ τῆς ὕδρας ἰός*: τὸ αἷμα τοῦ Νέσσου μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Δηϊάνειρα ἔχρισε τὸν χιτῶνα τοῦ Ἡρακλέους ἦτο δηλητηριασμένον, διότι τὸ βέλος τοῦ Ἡρακλέους, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐφρονεῦθη ὁ Νέσσοσ, εἶχε χρισθῆ μὲ τὴν χολὴν τῆς Λεργναίας ὕδρας.—*χερῶς* (*ωτὸς*)=δέρμα, σῶμα.—*σήπω*=κίμνω τι τὰ σαπίση.—*ἀράμενος*, μετοχ. ἄορ. τοῦ ῥημ. *αἴρωμαι*.—*τῶν ποδῶν ἀράμενος κατηκόντισε*=ἀφοῦ τὸν ἤρασε ἀπὸ τοὺς πόδας καὶ τὸν ἐσήκωσε, τὸν ἐξεσφονδόνισεν (εἰς τὴν θάλασσαν).—*ἀπέσπα*=προσπάθει τὰ ὀπισπίση.—*προσπεφυκῶτα*, μετοχ. τοῦ ῥημ. *προσφύομαι*=προσκολλῶμαι.—*συναπεσπῶντο αὐτῷ*=ἀπεσπῶντο μαζὶ μὲ αὐτὸν (δηλ. τὸν χιτῶνα).—*κατασχέθεις*, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ ῥημ. *κατέχω*.—*τοιαύτη συμφορᾶ κατασχέθεις*=εἰς τοιαύτην συμφορὰν αὐτοῦ περιέπεσεν.—*τῆς νεῶς*, ἰδὲ Γ, 6.—*ἀναρτάω* (*ᾶ*)=κρεμῶ.

Ἐντελλάμενος, ἄορ. τοῦ *ἐντέλλομαι*=ἀρήνω παραγγελλίαν.—*πυρὰ*=σωρὸς ξύλων. *ἐπιβάντος*=ἀφοῦ ἀναβῆ ἐπάνω εἰς αὐτόν.—*ὕφαινω*=θέτω ὑποκάτω πῦρ.—*παριών*, μετοχ. τοῦ ῥημ. *παρέρχομαι*=διέρχομαι πλησίον.—*κατὰ ζήτησιν*=πρὸς ἀναζήτησιν.—*ὕφηψε*, ἄορ. τοῦ ῥημ. *ὕφαινω*.—*ὑποστάν*, μετοχ. ἄορ. τοῦ ῥημ. *ὑφίσταμαι*=ἵσταμαι ὑποκάτω.—*λέγεται ἀναπέμψαι*=λέγεται ὅτι ἔφερον ἐπάνω.—*διαλλαγείς*, παθ. ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *διαλλάσσομαι*=συμφιλιώνομαι.

Β. ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ

1. Οἱ Ἡρακλεΐδαι ἰκέται εἰς Ἀθήνας. Θάνατος Εὐρυσθέως.

Μεταστάντος, μετ. ἀορ. β! τοῦ μεθίσταμαι.—μεθίσταμαι εἰς θεούς=ἀπέρχομαι εἰς τοὺς θεούς.—φεύγω τινα=διαφεύγω τὸν ἐκ μέρους τινὸς κίνδυνον.—Κήρυξ· μυθολογικὸς βασιλεὺς τῆς Τραχίνος.—ὡς δέ...ἐδεδοίκεσαν· ἡ σειρά τῶν λέξεων: ὡς δὲ ἐδεδοίκεσαν λέγοντος Εὐρυσθέως ἐκιδιδόναι (τὸν Κήρυκα) ἐκείνους καὶ ἀπειλοῦντος πόλεμον.—ὡς=ἐπειδή.—ἐκιδιδόναι, ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ὄημ. ἐκδίδωμι=παραδίδω.—λέγω=ἀπαίτῳ.—ἐδεδοίκεσαν, τοῦ ὄημ. δέδοικα=φοβοῦμαι.—καταλιπόντες, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ καταλείπω=ἐγκαταλείπω.—διὰ τῆς Ἑλλάδος=ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.—καθεσθέντες, μετοχ. τοῦ ὄημ. καθέξομαι=κάνημι ὡς ἰκέτης.—ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν· ὁ Ἑλεος ἐλατρεύετο εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς θεὸς καὶ εἶχε βωμόν, εἰς τὸν ὑποῖον κατέφευγον οἱ ἐπικαλούμενοι τὴν βοήθειαν τῆς πόλεως ξένοι.—ὄφισταμαι πόλεμον=ἐνσλαμβάνω πόλεμον. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐβοήθησαν τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἡρακλέα, ὅστις εἶχεν εὐεργετήσει τὸν Θησέα.—παριππεύω=διέρχομαι ἔφιππος.—Σκειρωνίδες (πέτραι)· ἀπότομοι βράχοι πλησίον τῆς θαλίσης μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἰσθμοῦ (σήμερον κακὴ σκάλα).

2. Οἱ Ἡρακλεΐδαι κύριοι τῆς Πελοποννήσου.

Ἀπολομένου, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ἀπόλλυμαι, ἰδὲ Γ, 5.—ἐπὶ Πελοπόννησον=ἐναντίον τῆς Πελοποννήσου.—εἶλον, ἀορ. β! τοῦ αἰρῶ=κυριεῖω.—κρατέω (ῶ)=γίνομαι κύριος.—πατρῶος Ζεὺς· πατρῶοι θεοὶ ἐλέγοντο οἱ προσπίται θεοὶ οἰκογενείας ἢ λαοῦ. Ὁ Ζεὺς ἦτο ἰδίως πατρῶος θεὸς τοῦ Ἡρακλέους, ἐπομένως καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν.—κληρόδομαι (οἶμαι)=λαμβάνω διὰ κλήρου.—ἐκληροῦντο τὰς πόλεις=ἐμοιράζοντο διὰ κλήρου τὴν χώραν.—λῆξις, (ἐκ τοῦ ὄημ. λαγχάνω)=τὸ διὰ κλήρου μερίδιον.—πρώτη μὲν οὖν λῆξις Ἄργος (ἐνν. ἦν).—Ἄργος=Ἀργολίς.—Λακεδαίμωνι=Λακωνική.—Μεσσήνη

=Μεσσηνία.—*ἔδοξε*, ἄορ. τοῦ ῥήμ. *δοκεῖ*=φαίνεται καλόν.—*ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον*=νά ῥίψη ἕκαστος (εἰς τὴν ὑδρίαν) ἀνά μίαν ψῆφον· συνήθως ἢ ψῆφος ἦτο λιθάρι.—*λαχεῖν*, ἄορ. β! τοῦ ῥήμ. *λαγχάνω*=λαμβάνω διὰ κλήρου.—*γῆ*, ἰδὲ Β, 1.—*ἔδει*=ἔπρεπε.—*ἐλκυσθείσης*· μετ. παθ. ἄορ. τοῦ *ἔλκω*=τραβῶ ἐπάνω, ἔξάγω.—*τῆς Τιμένου*· ἔνν. ψήφου.—*τῶν Ἀριστοδήμου παίδων*· οὗτοι ἐβασίλευσαν ὁμοῦ εἰς τὴν Σπάρτην, ἔκτοτε δὲ ἐπεκράτησεν ἡ ἀρχὴ οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης νὰ εἶναι δύο.

BIBLION ΤΡΙΤΟΝ

Α΄ ΘΗΒΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀγήνορος τέκνα.

Διβύη· θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἐλάφου καὶ τῆς Μέμφιδος.—*παραγενόμενος* μετοχ. ἄορ. β! τοῦ ῥήμ. *παργίνομαι*· ἰδὲ βιβλ. I, Γ, 6.—*ἄγομαι γυναῖκα*=νυμφεύομαι.—*τεκνῶ (ᾧ)*, ἰδὲ βιβλ. I, Α, 1.—*χειροθήτης*=ἡμερος.—*ἐπιβιβάσθεισαν*· ἔνν. αὐτοῦ.—*ἀφανῆς γίνομαι*=ἔξαφανίζομαι.—*ἐπιζήτησιν ἐπιέμπω τινά*=ἔξαποστέλλω τινὰ πρὸς ἀναζήτησιν.—*ἀναστρέφω*=ἐπιστρέφω.—*ὄς*=ἔπειδή.—*πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν*=ἄν καὶ ἠρσύνησαν πανταχοῦ.—*ἀδύνατοι ἦσαν*=δὲν ἠδύναντο.—*τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόντες*=ἀφοῦ ἔχασαν κάθε ἐλπίδα περὶ ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα.

2. Ὁ Κάδμος βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.

Ξενίζομαι=φιλοξενοῦμαι.—*πολυπραγμονῶ*=ἔξετάζω κατὰ βάθος (πολυξετάζω)—*χρησθαι*, ἄπαρ. ἐνεστ. τοῦ ῥήμ. *χρῶμαι*.—*χρῶμαι καθοδηγῶ*=λοησιμοποιῶ ὡς ὀδηγόν.—*αὐτή*, δηλ. ἡ βοῦς.—*κλίνομαι*=κατακλίνομαι.—*καμοῦσα*, μετ' ἄορ. β! τοῦ ῥήμ. *κάμνω*=ἔξαντλοῦμαι (ἐκ τοῦ κόπου).—*διὰ Φωκέων*=διὰ μέσου τῆς χώρας τῶν Φωκέων.—*συντυχῶν*, μετ.

ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *συντυγχανῶ* = συναντῶ. — *Πελάγων*· υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμαντος ἐκ Φωκίδος. — *βευκόλιον*, ἰδὲ βιβλ. Π. Α, 1. — *ἐπομαί τινα* = ἀκολουθῶ τινα. — *διεξιούσα*, μετοχ. τοῦ ῥημ. *διεξέρχομαι* = διασχίζω. — *ληψόμενος*. (μετοχ. μελλ. τοῦ ῥημ. *λαμβάνω*) = διὰ τὰ πάρη. — Ἄρειος, α, ον = ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἄρην (θεὸν τοῦ πολέμου). — *δράκων*, ἰδὲ βιβλ. Ι, Γ', 2. — *γεγονέναι*, τοῦ ῥημ. *γίνομαι* = γεννῶμαι. — Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, ἰδὲ βιβλ. Ι. Γ, 3, — *ἀνατέλλω* = ἵναφαίνομαι. — *βασιλείαν κατασκευάζω τινα* = καθιστῶ τινα βασιλέα. — *καταλιπόντες*, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *καταλείπω*. — *Καδμεία*· ἀρόπολις τῶν Θηβῶν ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ Κάδμου. — *εὐωχοῦμαι* = διασκεδάζω (τρώγων καὶ πίνων). — *καθυμνῶ* = ἐξυμνῶ, ἐγκωμιάζω.

3. Ἄλλοι βασιλεῖς τῶν Θηβῶν

Τοῦ Χθονίου = υἱοῦ τοῦ Χθονίου· οὗτος ἦτο ἐκ τῶν περισηθέντων Σπαρτιῶν. — *ἐνιαυσιατός* = ἡλικίας ἑνὸς ἔτους. — *ἀρχή* = βασιλεία. — *ἀφείλετο* ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *ἀφαιροῦμαι* = ἀφαιρῶ. — *ἔως* = ἕφ' ὅσον. — *Ζῆθος καὶ Ἀμφίων*· υἱοὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Νυκτέως Ἀντιόπης. — *παρалаβόντες*· τίνες; *δυναστεία* = βασιλεία. — *τῇ Ἀμφίονος λύρα*· ταύτην εἶχε δωρήσει εἰς τὸν Ἀμφίονα ὁ Ἑρμῆς· μετὰ τούτης δὲ χίριτος· ἔπαιζεν ὁ Ἀμφίων, ὥστε οἱ λίθοι, ἐλκυσόμενοι ἀπὸ τὴν μουσικῆν, μόνοι των ἐκινούντο καὶ ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ τῶν τειχῶν. — *ἐπακολουθῶ (ῶ) τινα* = ἀκολουθῶ τινα, ὑπακούω εἰς τινα. — *διατελῶ* = διαμένω, ζῶ· *ἐπιξενούται Πέλοπι* = συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας πρὸς τὸν Πέλοπα.

4. Οἰδίπους

α' Γέννησις καὶ πρῶται περιπέτειαι τοῦ Οἰδίποδος.

Τελευτή = θάνατος. — *ἐκθεῖναι*, ἀπαρ. ἀορ. β! (ὄριστ. ἐξέθηκα) τοῦ ῥημ. *ἐκτίθημι* = ἐκθέτω. Ὀλῆσις ἐξέθεσε τὸ βρέφος, διότι ὑπῆρχε χρησμός ὅτι τοῦτο θὰ ἐφόνευε τὸν πατέρα του. — *νομῆς* = βοσκός. — *περόνη* = καρφί. — *διατροφήσας*, ἀορ. τοῦ ῥημ. *διατετραίνω* = διατρέπω. — *ἤγγεκαν*, ἀορ. τοῦ ῥημ. *φέρω*. — *ἀνελοῦσα*, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *ἀναιρῶ* (ὄριστ. *ἀνεῖλον*) =

παρολαμβάνω.—*υποβάλλομαι*=υιοθετώ.—*θεμένη*, μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *τίθεμαι*=θέτω.—*ἀνοιδέω* (ᾠ)=φρουσκώνω.

β'. Ὁ Οἰδίπους φονεὺς τοῦ πατρὸς του.

Τελειόομαι (οὔμαι)=φθάνω εἰς ὄριμον ἡλικίαν.—*διὰ φέρω τινος ἐν ῥώμῃ*=εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τὴν σωματικὴν δύναμιν.—*ἤλιξ* (ἰνος)=συνομηλιξ (τῆς αὐτῆς ἡλικίας)—*διὰ φθόνον*=ἕνεκα φθόνου.—*ᾠνειδίξτετο ὑπόβλητος*=κατηγορεῖτο (ἐχλευάζετο) ὡς νόθος.—*πυνθάνομαι παρὰ τινος*=ἔρωτῶ τινα.—*τῶν ἰδίων γονέων*=τῶν γονέων του.—*τὴν δὲ μητέρα γυναικᾶ ἀξεσθαι*=τὴν δὲ μητέρα (εἶπεν) ὅτι θὰ λάβῃ ὡς σύζυγον.—*καὶ νομίζων γεγενῆσθαι ἐξ ὧν ἐλέγετο*=καὶ ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε γεννηθῆ ἔκ τῶν γονέων ἀπὸ τοῦσ ὀποίους ἐπιστεύετο ὅτι ἐγεννήθη (δηλ. τοῦ Πολύβου καὶ τῆς Περιβοίας).—*ἀπολείπω*=ἐγκαταλείπω.—*πορεύομαι*=ἐπιστρέφω.—*σύντυγχάνω τινὶ*=συναντῶ τινα.—*ἐφ' ἄρματος δχοῦμαι*=ἐπιβαίνω ἄρματος.—*κῆρυξ*, ἰδὲ βιβλ. II, A, 4.—*κελεύσαντος* ἔνν. τοῦ *κῆρυκος*.—*ἐκχωρῶ*=παρομερίζω—*ἀναβολή*=ἐπιβράδυνσις.

γ'. Ἡ Σφίγγ καὶ τὸ αἰνίγμα αὐτῆς.

Ὁ ὄσμικρὰ συμφορὰ κατέσχε τὰς Θήβας=μεγάλῃ συμφορὰ ἐνέσκηψεν εἰς τὰς Θήβας.—*βάσις*=πόδες—*ὄρνις*=πιτηνόν.—*Φίκειον ὄρος* κρημνὸς ἀπότομος ἐν Βοιωτίᾳ—*Μοῦσαι* θυγατέρες τοῦ Διὸς, κατ' ἀρχὰς θεότητες τοῦ ἄσματος, ἔπειτα δὲ τῶν διαφορῶν εἰδῶν τῆς ποιήσεως, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.—*τηνικαὺτ' ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγὸς*=ὅτι τότε θ' ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τῆν Σφίγγα.—*ἠνίκ' ἂν λύσωσι*=ὅταν λύσουν.—*συνιόντων* (ἔνν. αὐτῶν, δηλ. τῶν Θηβαίων)=συνερχομένων.—*εἰς ταὐτὸ*=εἰς τὸ ἴδιον μέρος.—*ἐπει*=ἐπειδὴ.—*καταβιβρώσκω*=κατατρόγω.

δ'. Τὸ τέλος τοῦ Οἰδίποδος.

Ἀπόλλυμαι=χάνομαι, καταστρέφομαι.—*κηρύσσει Κρέων* .....*γυναικᾶ* ἢ σειρὰ τῶν λέξεων: *κηρύσσει Κρέων δώσειν τῷ λύσωνι τὸ αἰνίγμα καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γυ-*

ναῖκα Δαῖτου.—*ἔλυσε* ἀπῆντησε δηλ. ὅτι τὸ αἶνιγμα ἐννοεῖ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὰς τρεῖς περιόδους τῆς ζωῆς του, βρεφικὴν, ἀνδρικὴν καὶ γεροντικὴν.—*φανέντων*, μετοχ. παθ. ἁορ. β! τοῦ ὄημ. *φαίνομαι*=ἰποκαλύπτομαι.—*ἄστερον*=βραδύτερον (ὅτι ἐ ἐνέσκηψε θανατηφόρος νόσος εἰς τὰς Θήβας ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Οἰδίποδος).—*τὰ λανθάνοντα*=τὰ διαφεύγοντα τὴν προσοχὴν, τὰ παραμένοντα ἄγνωστα.—*αἱ ὄψεις*, ἰδὲ βιβλ. I, Γ, 4.—*ἐλαύνομαι*=ἐκδιώκομαι.—*Κολωνός* δῆμος τῆς Ἀττικῆς πρὸς Δ. τῶν Ἀθηνῶν (τὰ σημερινὰ Σεπόλια).—*ἐνθα*=ὅπου.—*Ἐρινύες ἢ Εὐμενίδες* (κατ' εὐφημισμὸν) θεαὶ τοῦ Ἄδου, αἱ ὁποῖα ἐτιμῶρουν τοὺς ἐγκληματίας.—*τέμενος*=τόπος ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ὡς ἱερὸν ἔδαφος· εἰς αὐτὸν ἰδρύετο ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

B. ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

I. Αἰακός.

Λάδων ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ (κ. Ρουφιᾶς) τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς του (Λυκούρια—Καλιβρύτων) σχηματίζει εὐθὺς ποταμὸν ἀδιάβατον, διότι προέρχεται ὑπογείως ἐκ τῆς λίμνης τῆς Φερεοῦ.—*τούτω*=χάριν τούτου.—*ὄντι μόνω*=διότι ἦτο μόνος.—*Οινώνη* τὸ ἀρχαιότερον ὄνομα τῆς νήσου Αἰγίνης.—*τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν* ὅπως καὶ ἀμέσως κατωτέρω ἀναφέρεται, ὁ Αἰακὸς ἦτο εὐσεβέστατος· ἦτο ἐπομένως προσφιλὴς εἰς τοὺς θεούς. Ὅτε λοιπὸν νόσος τις ἠρήμωσε τελείως τὴν Αἰγίαν, ὁ Ζεὺς εἰσακούσας παράκλησιν αὐτοῦ ἐπλήθυνε πάλιν τὴν νῆσον διὰ τῆς μεταμορφώσεως τῶν μυρμηκῶν εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὀνομάσθησαν διὰ τοῦτο Μυρμηδόνες.—*Σκείρων* κατὰ τὴν Ἀττικὴν παράδοσιν ληστὴς ἐκ Μεγάρων, κατὰ δὲ τὴν Μεγαρικὴν ἦρος, διόκτης τῶν κακοποιῶν καὶ προστάτης τῶν δικαίων.—*αὔθις*=πάλιν.—*Νηρεῦς* υἱὸς τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γαίας, πατὴρ τῶν Νηρηίδων, ὠραίων θαλασσίων νυμφῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπισημότεραι ἦσαν ἡ Ἀμφιτριτὴ καὶ ἡ Θέτις.—*τὰ ἐνεστώτα κακὰ*=αἱ παροῦσαι συμφοραί.—*εὐχὰς ποιῶμαι*=προσεύχομαι.—*Πλούτων*, ἰδὲ Β βλ. I, Α, 1.—

2. Τέκνα τοῦ Αἰακοῦ.

Διαφέρω = ὑπερέχω. — *ἐπιβουλεύω* *τινί*, ἰδὲ Β. βλ. I, Γ, 1. — *λαχών*, μετοχ. ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *λαγχάνω*. — *λαχών κλήρω* = ὀρισθεὶς διὰ κλήρου. — *βαλών*, μετοχ. ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *βάλλω* = κτυπῶ. — *δίσκω* = διὰ δίσκου. — *κατὰ τῆς κεφαλῆς* = ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰς τὸ κεφάλι. — *ὑλή* = δάσος. — *φορᾶω (ῶ)* = ἀνακολύπτω. — *ἐλαύνομαι* = διώκωμαι. — *ἄσαις* = ὁ ἄνευ τέκνων. — *γέρας (τὸ)* = βροβεῖον. — *φανέτος* (μετοχ. παθ. ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *φαίνομαι*) = ἐπειδὴ ἐφάνη. — *στρατεύομαι* = ἐκστρατεύω. — *Δασμέδων* βασιλεὺς τοῦ Ἰλίου.

3. Ἀχιλλεύς.

Ἔτεκεν, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *τίκτω* = γεννῶ. — *τῆς νυκτὸς ἐφθιρεν*, ὃ ἦν αὐτῷ *θνητὸν πατρῶον* = κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς κατέστρεφε (διὰ τοῦ πυρὸς) ὃ, τι θνητὸν ἀπὸ τὸν πατέρα του ὑπῆρχεν εἰς αὐτό. — *μεθ' ἡμέραν* = κατὰ τὴν ἡμέραν. — *χρεία* = ἀλείφω. — *ἀμβροσία* = ἡ τροφή τῶν θεῶν ἐδώ ὁμως ἄλοιφή.

Ἐπιτηρῶ = παραμονεῖω. — *ἀσπαίρω* = σπαριαρῶ. — *βοάω (ῶ)* = φωνάζω. — *προαίρεσις* = σχέδιον. — *ἀπολείπω* = ἀφήνω. — *τελειόω [ῶ]* = φέρω εἰς πέρας. — *ῥέχομαι (οἶχομαι)* = ἀπῆλθε. — *Χείρων* Κένταυρος, ὁ ὁποῖος ἐφημίζετο ὡς δικαιοτάτος, σοφὸς καὶ ἀριστος λαίρως. Ἔσωσε τὸν φίλον του Πηλέα ἀπὸ τοὺς ἄλλους Κενταύρους καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν Θέτιν· περὶ τῶν Κενταύρων, ἰδὲ βιβλ. II, A, 3. — *σῦς (ος)* = χοῖρος. — *προσῆνεγκεν*, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *προσφέρω* = πλησιάζω.

Κάλχας ὁ μάντις ὁ ὁποῖος συνώδευσε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὴν Τροίαν. — *χωρὶς* = ἄνευ. — *ληφθῆναι* = νὰ καταληφθῆ. — *προειδύς*, μετοχ. τοῦ ὄημ. *προοίδα* = γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων. — *δεῖ* = πρέπει. — *ἀπολέσθαι*, ἄπαρ. ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ἀπόλλυμαι*; — *κρύπτω ἐσθῆτι γυναικεία* = ἐνδύω μὲ γυναικεῖα φορέματα. — *παρέθεται*, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *παραιτίθεμαι* = παραδίδω τινὰ εἰς τὴν φροντίδα τινός, ἐμπιστεύομαι. — *μηνύομαι* = προδίδομαι. — *σάλπιγγι χρῶμαι* = χρησιμοποιοῦ σάλπιγγα. — *τοῦτον τὸν τρόπον* = κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Γ'. ΑΤΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ.

1. Ἔρις Ἀθηναῖς καὶ Ποσειδῶνος.

Ἀυτόχθων=ὁ φυτρώσας ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς.—*συμφυής*, (δὴ), ἐς=ὁ ἐκ φύσεως ἠνωμένος.—*δράκων*, ἰδὲ βιβλ. I, Γ, 2.—*ἔδοξε τοῖς θεοῖς*=ἔφάνη καλὸν εἰς τοὺς θεοὺς.—*καταλαβέσθαι*=να καταλάβουν δι' ἑαυτούς.—*ἴδιος*=ιδιαιτερός.—*ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν*=εἰς τὴν Ἀττικὴν.—*πλήττω*=κτυπῶ.—*τρίαινα* ἰδὲ βιβλ. I, Α, 3.—*κατὰ μέσην τὴν Ἀκροπόλιν*=εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀκροπόλεως.—*ἀπέφηνεν*, ἀορ. τοῦ ῥημ. *ἀποφαίνω*=φανερώνω.—*Ἐρεχθίδης* φρέαρ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Ἐρεχθείου, ναοῦ τῆς Ἀθηναῖς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος.—*ποιουῦμαι μάρτυρα*=καθιστῶ μάρτυρα.—*Πανδρόσειον* ἡ δυτικὴ διαίρεσις τοῦ Ἐρεχθείου ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς Πανδρόσου, θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος.—*γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν*=ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν δύο ἠγέρθη φιλονικία.—*διαλύω*=συμφιλιώνω.—*κρίνομαι*=δίδομαι δι' ἀποφάσεως.

II. ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1. Ἡ ἀξία τῆς φιλοπονίας.

Ῥοιά=ῥοδιά.—*λίκνον*=κάνιστρον.—*ἐλαύνω τὴν Περσίδα* (ἐνν. γῆν)=περιοδεύω τὴν Περσίαν.—*προσκομίζω*=προσφέρω ὡς δῶρον.—*τὸ μέγεθος*=διὰ τὸ μέγεθος.—*ὑπερεκπλαγεῖς*, παθ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. *ὑπερεκπλήσσομαι*=ἐκπλήττομαι παρὰ πολὺ.—*παράδεισος*=κῆπος.—*οἶκονθεν* (ἐνν. φέρει)=ἀπὸ τὸν οἶκόν του, ἀπὸ τὰ κτήματά του.—*ἡ αὐτοῦ γεωργία*=ἡ προσωπικὴ του καλλιέργεια.—*ὑπερήσθη*, παθ. ἀορ. τοῦ ῥημ. *ὑπερήδομαι*=εὐχαριστοῦμαι ὑπερβολικῶς.—*ἐπιλέγω*=λέγω προσέτι.—*νῆ τὸν Μίθραν*=μὰ τὸν Μίθραν ὁ Μίθρας ἦτο θεοῖς τῶν Περσῶν, προσωποποίησης τοῦ ἡλίου.—*γε=*τοῦλάχιστον.

2. Ὁ ἀγὼν τῶν ἀλεκτρούων ἐν Ἀθήναις.

Ἔθεντο, μεσ. ἀορ. β! τοῦ ῥημ. τίθεμαι.—νόμον τίθεμαι = ψηφίζω νόμον.—ἀλεκτρούων=ἀλέκτωρ.—μιάς ἡμέρας τοῦ ἔτους=μίαν ἡμέραν κατ' ἔτος.—ἐρῶ, μελλ. τοῦ ῥημ. λέγω.—ἐξάγω τινά=ὀδηγῶ τινά.—ἡ πολιτικὴ δύναμις=ὁ στρατὸς τῆς πόλεως.—θεάομαι [ῶμαι]=παρατηρῶ.—ἀργῶς=ἰδιαφόρως.—ἐπέστησε' τοῦ ῥημ. ἐφίστημι.—ἐφίστημι τὴν στρατιάν=σταματῶ τὸν στρατόν.—πρὸς αὐτούς' δηλ. τοὺς στρατιώτας.—πατρῶοι θεοὶ=προστίται θεοὶ οἰκογενείας ἢ λαοῦ.—μὴν=βεβαίως.—ἠρίον=τάφος.—ἠτῶμαι=νικῶμαι.—ἐκάτερος=ὁ καθεὶς ἐκ τῶν δύο.—εἶξαι, ἀορ. τοῦ εἶκω=ὑποχωρῶ.—θάτερος=ὁ ἕτερος.—ἐπέρρωσε, τοῦ ῥημ. ἐπιρρῶννυμι=ἐνθαρρύνω.

3. Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων.

Ἐλεύθεροι=οἱ γεννηθέντες ἐξ ἔλευθέρων γονέων.—ψυχαγωγέομαι [σοῦμαι]=αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν.—τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω τι=συγκρατῶ τι εἰς τὴν μνήμην μου.—ἵνα μὴ ἀπολογία ἐχῶσι=διὰ τὴν μὴ δύνασθαι νὰ προβάλλουν ὡς δικαιολογίαν.—τὰ κεκωλυμένα=τὰ ἀπηγορευμένα.—πράξαντες=ἐὰν πράξουν.—ἀγνοία=ἄγνοια.—τάσσω=ὀρίζω.—ἀγαθός=καλός, ἀνδρεῖος.—ἐγκώμια' διὰ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας συνέτασσαν ἐγκώμια, ἐπαινετικὰς δηλ. ᾠδὰς, διάφοροι σπουδαῖοι ποιηταί, ὡς λ. γ. ὁ Πίνδαρος κ. ἄ.

4. Ξενοφῶντος φιλοπατρία.

Ξενοφῶν' ἱστορικὸς καὶ στρατηγὸς ἐξ Ἀθηνῶν (430-354 π.χ.) θύοντι=ᾄτε ἐθυσίαζε.—ἦκε=ἦλθε.—ἄγγελος=ἄγγελιαφόρος.—τεθνάναι, ἀπαρ. παρακ. τοῦ ῥημ. θνήσκω=φονεύομαι.—αὐτῷ τεθνάναι=ἵτι τοῦ ἔχει φονευθῆ—ἀπέθετο, ἀορ. β! τοῦ ῥημ. ἀποτίθεμαι=ἀφαιρῶ (βγάζω) οἱ ἄρχαῖοι Ἕλληνας συνήθιζον κατὰ τὰς θυσίας νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον.—διατελῶ θύον=ἔξακολουθῶ νὰ προσφέρω θυσίαν.—νικῶν' πρόκειται περὶ τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης; (362 π. Χ.) μετὰ τὴν τῶν Θηβαίων καὶ Σπαρτιατῶν, βοηθουμένων ἐκτὸς τῶν

ἄλλων καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γρύλλος.—*ἐπέθετο*, τοῦ ὄημ. *ἐπιτίθεμαι*=θέτω ἐπάνω, φορῶ.

5. *Αἰλείου εὐσέβεια.*

Ἐάλω, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ἀλίσκομαι*=κυριεύομαι.—*Ἴλιον* πρωτεύουσα τῆς Τροίας.—*οἰκίρω*=λυποῦμαι.—*οἱ ἀλίσκομενοι*=οἱ αἰχμαλωπιζόμενοι.—*τύχη*=συμφορά.—*καὶ παννῆ Ἑλληνικῶς*=κατὰ τρόπον παρὰ πολὺ ἀρμόζοντα εἰς Ἑλληνας.—*τὰ οἰκεῖα* (ἐνν. *κτῆματα*)=τὰ οἰκιακὰ πράγματα.—*ἀποφέρω*=φέρω μακρὰν, μεταφέρω.—*ἀρέμενος*, μετοχ. ἰορ. τοῦ ὄημ. *αἴρωμαι*=λαμβάνω ἐπάνω μου, σηκώνω.—*Αἰλείας* υἱὸς τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, εἰς τῶν διασήμων ἡρώων τοῦ Τρωϊκοῦ στρατοῦ.—*πατρῶοι θεοί*, ἰδὲ Αἰλ. 2.—*θεοί* ἐδῶ=τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν.—*βαστάζω*=σηκώνω.—*ὑπεριδῶν*, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ὑπερσράω* (ᾧ) *τινος*=καταφρονῶ τι.—*ἡσθέντες*, τοῦ ὄημ. *ἡδομαι*=εὐχαριστοῦμαι.—*συγχωρῶ*=ἐπιτρέπω.—*πάννυ σφόδρα*=παρὰ πολὺ.—*γεγηρακῶς*=γέρον.—*ἀναθήμενος* μετοχ. ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ἀνατίθεμαι*=θέτω ἐπὶ τῶν ὤμων μου.—*οὐχ ἥμιστα*=παρὰ πολὺ.—*αὐτῶ*=χάριν αὐτοῦ.—*ἀπέστησαν* (*ἀπέστην*), ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ἀφίσταμαι* (*τινος*)=παραιτοῦμαι τινος.—*ὁμολογῶ*=παραδέχομαι, ἀποδεικνύω.—*πολέμιος*=ἐχθρός.

6. *Ἡ ἀλαζονεία τοῦ Ἀλκιβιάδου.*

Σωκράτης ὁ μέγας Ἀθηναῖος φιλόσοφος (470—399 π.χ.) —*Ἀλκιβιάδης* Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατηγός, ὁ ὅποιος ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Σωκράτους (448—404 π.χ.).—*τετυφωμένον* (μετοχ. παθ. παρακ. τοῦ ὄημ. *τυφῶ*—ᾧ)=ὅτι ἦτο πλήρης ἀλαζονείας.—*μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι*=ὑπερφηανεύομαι διὰ τι.—*ἤγαγεν*, ἄορ. β! τοῦ ὄημ. *ἄγω*=ὀδηγῶ.—*ἀνάκειμαι*=κειμαι, εὐρίσκομαι. *πινάκιον*=μικρὸς πίναξ.—*γῆς περίοδος*=χάρτης τῆς γῆς.—*προστάσσω*=διατάσσω.—*ἐνταῦθα* δηλ. εἰς τὸν χάρτην.—*διαθρέω*=διακρίνω.

7. Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων' ἐπιφανῆς Ἀθηναῖος φιλόσοφος (428—347 π. χ.)—*συσκηνώω* (ᾧ)=κατοικῶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκηπὴν, συγκατοικῶ.—*ἀγνῶς, ᾧτος* (ἐπιθ.)=ἄγνωστος.—*οὔτως*=τόσον.—*χειρόδομαι* (οὔμαι)=ὑποχρεώνω.—*ἀνεδήσατο*, τοῦ ῥημ. *ἀναδέομαι* (οὔμαι)=προσελκύω πρὸς τὸ μέρος μου.—*τῆ συνουσία*=διὰ τῆς συναναστροφῆς.—*συνεστιάομαι* (ᾧμαί) *τινι*=συντρῶγω μετὰ τινος.—*ἀφελῶς*=μὲ ἀπλότητα.—*συνδιημερεύω τινι*=διέρχομαι τὴν ἡμέραν μετὰ τινος.—*ὑπερησθῆναι*, ἄορ. τοῦ ῥημ. *ὑπερηδομαι*=εὐχαριστοῦμαι ὑπερβολικά.—*συντυχία*=συνάντησις.—*Ἀκαδημία*' τοποθεσία ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὸν Κολωνόν, ὅπου εὕρισκετο ἡ σχολὴ τοῦ Πλάτωνος.—*μεμνημαί τινος*=ἐνθυμοῦμαι τι.—*Σωκράτης*, ἰδὲ Αἰλ. 6.—*μὴν*=ὄμως.—*ἐμφανίζω*=φανερόν.—*μάλα φιλοφρόνως*=μ' ἐξαιρετικὴν φιλοφροσύνην, μὲ φιλικὰς διαθέσεις.—*ἄγε*=ἔλα λοιπόν.—*ἐπίδειξον*, τοῦ ῥημ. *ἐπιδείκνυμι*=δείκνυω.—*ὀμιλητῆς* μαθητῆς.—*ἤγησαι*, προστ. ἄορ. τοῦ ῥημ. *ἡγήομαι* (οὔμαι)=ὀδηγῶ.—*τὴν ἐκείνου*' τίνος;—*ἐπισύστησον*, ἄορ. τοῦ ῥημ. *ἐπισυνίστημι*=συνιστῶ προσέτι.—*ἡρέμα*=ἤσυχα.—*ὥσπερ*=καθὼς ἀκριβῶς.—*εἴωθα*=συνηθίζω.—*ὅτι*=διότι.—*ἔχοντες*=ἂν καὶ εἶχον.—*ὁ τοσοῦτος*=ὁ τόσοσος μέγας (διάσημος).—*ἀγνοῶ τινα*=δὲν καταλαβαίνω κάποιον.—*ἀτύφως*=ταπεινοφρόνως.—*συγγενομένου αὐτοῖς*=διότι συναναστροφῆς αὐτοῦς.—*ἀνεπιτηδεύτως*=χωρὶς προσποιήσιν.—*οἱ συνόντες*=οἱ φίλοι.

8. Ἐπαμεινώνδου, πενία καὶ μεγαλοφροσύνη.

Ἐπαμεινώνδας' Θηβαῖος στρατηγός (418—362 π. χ.)—*τρίβων*=ἐπαναφόριον τετριμμένον.—*ῥυπάω* (ᾧ)=εἶμαι ῥυπαρός, λερωμένος.—*γναφεῖον*=ἐργαστήριον κατεργασίας ἢ λευκάνσεως μαλλίνων ὑφασμάτων.—*ὑπομένω οἴκοι*=παραμένω εἰς τὴν οἰκίαν.—*ἀπορία*=ἔλλειψις.—*ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὧν*=ἐνῶ λοιπὸν εὕρισκετο εἰς τοιαύτην περιουσιακὴν κατάστασιν, ἐνῶ λοιπὸν ἦτο πάμπτωχος.—*προσῆκατο*, ἄορ. τοῦ ῥημ. *προσίεμαι*=δέχομαι.

9. Ἀνταμοιβή ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα.

Αἰσχύλος ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν τῶν Ἀθηνῶν (525—456 π. Χ.).—*τραγωδός*==ποιητὴς τραγωδιῶν.—*κρίνομαι ἀσεβείας*==δικάζομαι ὡς ἀσεβῆς.—*ἐπὶ τινι δράματι*==ἐξ αἰτίας ἐνὸς δράματός του.—*βάλλω τινὰ λίθοις*==λιθοβολῶ τινά.—*διακαλύπτομαι*==ἀφαιρῶ.—*ἰμάτιον* ἔξωτερικὸν ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖτο ἄνωθεν τοῦ χιτῶνος.—*ἔρημον τῆς χειρὸς*==στερούμενον τῆς ἄκρας χειρὸς.—*ἀριστεύω*,==δεικνύομαι γενναϊότατος, μάχομαι γενναϊότατα.—*ἀποβάλλω*==χάνω.—*πάθος*==πάθημα.—*διπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ*==ἐνεθυμήθησαν τὰ κατορθώματά του.—*ἀφῆκαν* (τοῦ ῥημ. *ἀφήμι*)==ἀπήλλαξαν.

10. Δαρτείου εὐψυχία καὶ πραότης.

Ἐρχανός ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἐρχανίαν, χώραν τῆς Ἀσίας παρὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν.—*ἐπιβουλεύω τινὶ*==σκέπτομαι νὰ βλάψω κάποιον.—*οὐκ ἀφανῶν*==ἐπιφανῶν.—*ἐν Περσῶν*==μεταξὺ τῶν Περσῶν.—*κυνηγέσιον*==κυνήγιον.—*προμανθάνω*, ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *προμανθάνω*==μανθάνω πρότερον.—*πιήσω*==ξαρῶνω ἀπὸ φόβου, φοβοῦμαι.—*διατείνωμαι τὸ παλτόν*==ὑψώνω τὸ ἀκόντιον.—*ἐνιδῶν*, μετοχ. ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *ἐνσῶ*.—*δριμὺ ἐνορῶ*==δίπτω αὐστηρὸν βλέμμα.—*τί*==*διὰ*;—*δράω(ω)*==ἐκτελῶ.—*δρῶ ἐπὶ τι*==ἐκκινῶ διὰ κάτι.—*ἀτρεπτος*==ἀπτόητος, ἀτάραχος.—*ἀνεστάλησαν τὴν δρῆν*==ἰνέκοσαν τὴν ὀρμὴν των, ὑπεχώρησαν.—*τὸ δέος*==ὁ φόβος.—*κατέσχευ*, ἄορ. β! τοῦ ῥημ. *κατέχω*==καταλαμβάνω.—*τὰς αἰχμάς*, ἐν τῶν καλτῶν.—*ἀφαλέσθαι*, ἄορ. β! τοῦ *ἀφάλλομαι*==πληθῶ κάτω.—*δ,τι βούλοιτο πράττειν*==νὰ τοὺς μεταχειρισθῆ ὅπως ἤθελε, νὰ ἐπιβίη εἰς αὐτοὺς οἰανδήποτε τιμωρίαν ἤθελε.—*δίστημι*==διασκορπίζω.—*ἄλλη*==εἰς ἄλλο μέρος.—*διὰ μνήμης ἔχω τι*==διατηρῶ τι εἰς τὴν μνήμην μου.

11. Δημοσθένους φιλοπονία.

Πυθίας ἄρχαιος ῥήτωρ καὶ πολιτικός, ἀντίπαλος τοῦ Δημοσθένους.—*ἐπισκώπτω*==ἐμπαίζω, περιγελῶ.—*Δημοσθένης*

μέγας ῥήτωρ τῆς ἀρχαιότητος (383—322 π. χ.).—*ἐπιλέγω*—λέγω ἐκτὸς τῶν ἄλλων.—*ἐνθούμημα*—σκέψις, ἰδέα.—*ἐλλυχνίων ἀπόζω*—ἔχω τὴν ὄσμην τοῦ ἐλαίου τοῦ λύχνου.—*ἐλλύχνιον*—θρυαλλίς, φυτίλι.—*διὰ*—διότι.—*διὰ τῆς νυκτὸς πάσης*—καθ' ὅλην τὴν νύκτα.—*φροντίζω*—σκέπτομαι, μελετῶ.—*ἐκμανθάνω*—μανθάνω τελείως.—*ἔρεῖν*, ἀπορ. μελλ. τοῦ ῥημ. λέγω.

12. Ἡ βαρυτάτη τῶν πεινῶν κατὰ τοὺς Μυτιληναίους.

Ἡνίκα—ὄτε.—*ἤρξαν τῆς θαλάσσης*· ἡ Μυτιλήνη ἀνεδείχθη ναυτικὴ δύναμις καὶ ἐκυριάρχησεν ἐπὶ 60 σχεδὸν ἔτη τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸν βορειῶνα π.χ.—*οἱ ἀφιστάμενοι*—οἱ ἀποστίτουντες.—*ἐπαρτάω (ῶ)*—ἐπισείω, ἀπειλῶ.—*γράμματα μὴ μανθάνειν*—δηλαδὴ νὰ μὴ μανθάνουν γράμματα.—*κόλασις*—τιμωρία.—*ἠγέομαι (οὔμαι)*—θεωρῶ, νομίζω.—*ἀμαθία*—ἀμάθεια.—*καταβιάσθαι*, ἀπορ. τοῦ ῥημ. *καταβιάω (ῶ)*—περῶ τὴν ζώην μου.

13. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἱέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἱέρων· τύραννος τῶν Συρακουσῶν ἀπὸ τοῦ 485 π.χ.—*ἦκω*—ἔχω ἔλθει.—*Ὀλυμπίων ἀγομένων*—ὄτε ἐτελοῦντο Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.—*ἀρμαθλατέω (ῶ)*—ὀδηγῶ ἄρμα.—*εἵργω τῆς ἀγωνίας*—δὲν ἐπιτρέπω τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα.—*μεταλαμβάνω τινός*—μετέχω τινός.—*τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων*· ἔννοεῖ τοὺς κατὰ τῶν Περσῶν ἀγῶνας.—*πανήγυρις*—συνέλευσις ἐορταστικὴ.—*δεῖν*—ὄτι πρέπει.

14. Διογένης ἐτοιμότης.

Ἐπος—λόγος, σίχος.—*Ἡσίοδος*· ἐπικός ποιητὴς τοῦ II π.χ. αἰῶνος.—*οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ'*, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἶη—οὔτε βοῦς θὰ ἐχάνετο, ἂν δὲν ὁ ἦρχον κακοὶ γείτονες.—*Διογένης*· κυνικός φιλόσοφος ἐκ Σινώπης, ζήσας ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀθήναις κατὰ τὸν Δ' π.χ. αἰῶνα.—*ἀπόλωλα*, παρὰκ. τοῦ ῥημ. *ἀπόλλυμαι*—χάνομαι.—*Μεσσήνιοι... ἀπολώλασι*· ἔννοεῖ τὴν καταστροφὴν, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν οἱ Μεσσήνιοι ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τοὺς Μει. σημακοὺς πολέμους.

15. Ἀλκιβιάδου φιλοτιμία καὶ Σωκράτους ἀντιφιλοτιμία.

Ἀλκιβιάδης—Σωκράτης, ἰδὲ Αἰλ. 6.—Ξανθίππη· σύζυγος τοῦ Σωκράτους.—καταπλαγείσης τὰ πεμφθέντα (ἐνν. δῶρα)=ἐπειδὴ κατεπλάγη (ἐθαμβώθη) ἀπὸ τὰ ἀποσταλέντα δῶρα.—ἀξιώω(ῶ)=ἀπαιτῶ.—παραταξώμεθα=ἄς ἀντιπαραταχθῶμεν.—ὅτι μέγα...τυχεῖν' ἢ σειρά τῶν λέξεων: ὅτι μέγα ἐσὶ τυχεῖν τούτων, ὧν (=θ) ἐπιθυμεῖ τις.—τυγχάνω τινός=ἐπιτυγχάνω τι.—τὴν ἀρχὴν=παντελῶς, οὐδόλως.

16. Ἡ ἀληθῆς μόρφωσις.

Μειράκιον· παῖς ἡλικίας δέκα τεσσάρων μέχρι εἴκοσι ἐνός ἐτῶν.—Ἐρετρικόν· ἐξ Ἐρετρίας (πόλεως τῆς Εὐβοίας).—προσφιλτάω(ῶ)=μαθητεύω.—Ζήνων· στωϊκὸς φιλόσοφος, ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου, ἀκμάσας τὸν Γ. π.χ. αἰῶνα.—ἱκανός=ἀρκετός.—ἀφίκετο· μέσος ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. ἀφικνοῦμαι.—εἰς ἀνδρας ἀφικνοῦμαι=ρθάνω εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, γίνομαι ἀνὴρ.—ἤρετο, ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. ἐρωτῶ.—τί ἄρα μάθοι σοφόν=τί τέλος πάντων σοφὸν ἔμαθεν.—χαλεπήναντος, ἀορ. τοῦ ῥήμ. χαλεπαίνω=ὀργίζομαι.—πληγὰς ἐντείνω=δέρω, ξυλοκοπῶ.—ἠσυχίαν ἄγω=ἠσυχάζω.—ἐγκαρτερωῶ=ὑπομένω.—φέρω=ἀνέχομαι, ὑποφέρω.

17. Πᾶν μέτρον ἄριστον.

Διογένης· ἰδὲ Αἰλ. 14.—πανήγυρις, ἰδὲ Αἰλ. 13.—Ῥοδιακός=Ῥόδιος, ἐκ τῆς Ῥόδου.—ἠμφισμέμος, παρακ. τοῦ ῥήμ. ἀμφιέννυμαι=ἐνδύομαι.—τύφος=ἀλαζονεία, ματαιοφροσύνη.—περιτυγχάνω=συναντῶ.—ἐξωμῖς=ἐνδυμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐσκέπαζε τοὺς βραχίονας.—φαῦλος=εὐτελής.—ῥυπώσεις, μετοχ. τοῦ ῥήμ. ρυπῶω (ῶ), ἰδὲ Αἰλ. 8.

18. Ἡ Φερενίκη ἐν Ὀλυμπία.

Φερενίκη· θυγάτηρ τοῦ εὐγενοῦς Ῥοδίου καὶ Ὀλυμπιονίκου Διαγόρου.—Ὀλύμπια=Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.—ἀθλέω (ῶ)=λαμβάνω μέρος εἰς ἀγῶνας.—Ἑλλανοδίκαι' ἢ ἀνωτάτη

ἀρχή τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.—*παρέροχομαι*==παρουσιάζομαι.—*δικαιολογοῦμαι*==προβάλλω ὡς δικαιολογίαν.—*ἐκνικῶ*==ὑπερνικῶ.—*εἴργω*==ἐμποδίζω, ἀποκλείω.

19. Διογένης φιλομάθεια.

Ἄντισθένης· ἐπιφανὴς φιλόσοφος ἐξ Ἀθηναίων, ἰδρυτὴς τῆς σχολῆς τῶν κυνικῶν, ζήσας περὶ τὸ 400 π. χ.—*ἐπὶ φιλοσοφίαν*==εἰς τὴν φιλοσοφίαν.—*οὐδὲν*==οὐδὲν ὅλως.—*προσίεμαι*, ἰδὲ Αἰλ. 8.—*ἐλαύνω*==ἀποδιώκω, ἀπομακρύνω.—*συνουσία*==συναναστροφή.—*λιπαρέστερος*==κἄπως ἐνοχλητικὸς.—*ἐγκειμαι*==κίεζω, στενοχωρῶ.—*ἐνταῦθα ἤδη*==τότε πλέον.—*καθίξεσθαι* μέλλ. τοῦ ῥήμ. *καθικνέομαι* (οὔμαι) *τινος*==κτυπῶ τινα.—*παίω*==κτυπῶ.—*κατὰ τῆς κεφαλῆς*==εἰς τὸ κεφάλι.—*ἀπαλλάττομαι*==ἀπομακρύνομαι.—*ἐνέκειτο φιλοπόνως*==ἐπίεξε (ἐνν. τὸν Ἄντισθένη) μὲ μεγάλην ἐπιμονήν.—*διψῶ*==ἐπιθυμῶ σφοδρῶς.—*ὑποθήσω*, μέλλ. τοῦ ῥήμ. *ὑποτίθημι* (τὴν κεφαλὴν) ==κλύτω τὴν κεφαλὴν.—*ἀπελάσαι*, ἀορ. τοῦ ῥήμ. *ἀπελαύνω*==ἀπομακρύνω.—*οὕτως*==τόσον.—*διατριβή*==διδασκαλία.—*ὑπερασπάζομαι*==ἀγαπῶ ὑπερβολικῶς.

20. Φωκίανος ἀφιλοχρηματία.

Φωκίαν· Ἀθηναῖος στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς (412-317 π. χ.). *τάλαντον* ποσὸν 6000 ἀττικῶν δραχμῶν.—*δίδωσι* (ν)· γ! ἐν. ὄρ. τοῦ ῥήμ. *δίδωμι*==δίδω.—*ὡς*==ἵτε.—*καλὸς κάγαθος*==ὠραῖος κατὰ τὸ σῶμα καὶ καλὸς κατὰ τὴν ψυχὴν, τέλειος ἄνθρωπος.—*οὐκοῦν*==λοιπόν.—*εασάτω*, τοῦ ῥήμ. *εάω* (ᾶ)==ἀφήνω.

21. Δακεδαιμονίων μητέρων φιλοπατρία.

Κεῖμαι ἐν τῇ μάχῃ==κεῖμαι νεκρὸς εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.—*αὐταί*==αὐτοπροσώπως.—*ἀφικόμεναι* (μετοχ. ἀορ. β! τοῦ ῥήμ. *ἀφικνοῦμαι*), ἀντὶ *ἀφικνούμεναι*.—*ἐπισκοπῶ*==παρατηρῶ, ἐξετάζω.—*εἰ ἦν*==ἂν ἦσαν.—*πλείω*==περισσότερα.—*τὰ ἐναντία*==τὰ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν (τραύματα).—*γαυρούμεναι*==πλήρεις ὑπερηφανείας.—*σεμνῶς*==σοβαρῶς, μεγαλο-

πρεπῶς.—βλοσυρῶς=αυστηρῶς, ἀταράχως.—πατεῖναι ταφαί
 =πατρικοί τάφοι.—εἰ δι' ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων=ἐάν
 δὲ ἦσαν διαφορετικά τὰ τραύματά των, ἐάν δὲ εἶχον τραυμα-
 τισθῆ ἕκ τῶν ὀπισθεν.—ἐνταῦθα=τότε.—αἰδοῦμαι=ἐντρέ-
 πομαι.—σπεύδω λαθεῖν=σπεύδω νὰ ἔξαφανισθῶ.—ἀπαλλάτ-
 τομαι=ἀναχωρῶ.—πολύανδριον=νεκροταφεῖον.—λάθρα=
 κρυφά.—οἰκεῖα ἡρία=πατεῖναι ταφαί.

22. Φωκίωνος φιλοπατρία.

Φωκίων· ἰδὲ Αἰλ. 20.—στρατηγέω (ῶ)=διατελῶ στρα-
 τηγός.—καταγινώσκομαι θανάτῳ=καταδικάζομαι εἰς θάνα-
 τον.—πιεῖσθαι, ἀπαρ. μελλ. τοῦ ῥημ. πίνω.—κῶνειον=δηλη-
 τήριον.—ᾤρεξεν, τοῦ ῥημ. ὀρέγω=προτείνω.—κύλιξ=ποτή-
 ριον.—οἱ προσήκοντες=οἱ συγγενεῖς.—ἤρουντο, ἀορ. β! τοῦ
 ἐρωτῶ.—εἴ τι λέγοι=ἂν εἶχε ν' ἀφήσῃ παραγγελίαν τινά.—ἐ-
 πισιπήπτω=παραγγέλω.—μηδὲν=οὐδόλως.—μνησικακῶ τι-
 νί υπέρ τινος=διατηρῶ κακίαν ἐναντίον τινός διὰ κᾄτι.—φιλο-
 τήσιος=φιλικός.—φιλοτησίας· ἔνν. κύλικος.

23. Ξενοκράτους ζωοφιλία.

Ξενοκράτης· περίφημος φιλόσοφος, ἀκμάσας κατὰ τὸν Δ!
 αἰῶνα π. χ.—Χαλκηδών· πόλις τῆς Βιθυνίας, ἀπέναντι τοῦ
 Βυζαντίου (σημ. Καδίκοι), ἀποικία τῶν Μεγαρέων.—εἰταΐ-
 ρος=φίλος, μαθητής.—Πλάτων, ἰδὲ Αἰλ. 7.—ἐλεῶ=εὐσπλαγ-
 χνίζομαι, λυποῦμαι.—ποτὲ=κᾄποτε.—στρουθός=σπουργίτης.
 —βιαιῶς=μεθ' ὀρμῆς.—κόλπος=κόρφος.—κατέπτῃ, ἐνεργ.
 ἀορ. β! τοῦ ῥημ. καταπέτομαι=πετῶ πρὸς τὰ κάτω.—ἀ-
 σμένως=εὐχαρίστως.—δ ὄρνις=τὸ πτηνόν.—ἔστε=μέχρις ὅ-
 του.—ἀπλώω (ῶ)=ἀπλώνω.—ἀφήκεν, ἀορ. β! τοῦ ῥημ. ἀφίη-
 μι=ἀφήνω.

24. Οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ φιλοκερδείας.

Μειράκιον· ἰδὲ Αἰλ. 16.—ἐπρίατο, ἀορ. τοῦ ῥημ. ὦνοῦ-
 μαι=ἀγορεύω.—χωρίον=ἔκτασις, ἀγρός.—ὑπερεύωνος=πολὺ

εὐθηνός.—εἶτα=ἔπειτα.—ἤχθη, παθ. ἄορ. τοῦ ῥημ. ἄγομαι.—
 ἄγομαι ἐπὶ τὰς ἀρχὰς=ὀδηγοῦμαι ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων.—ξη-
 μιόμαι (οὔμαι)=τιμωροῦμαι.—ἐκεῖνο=τοῦτο.—ἐπεὶ=διότι.
 —ὦν=ὤν καὶ ἦτο.—ἦρα, παρατ. τοῦ ῥημ. ἐράω (ῶ)=ἐπιθυ-
 μῶ.—ὄξύτατα ἦρα τοῦ κερδαίνειν=ἐπεθύμει σφοδρότατα τὸ
 κέρδος.—ἐν τοῖς μάλιστα=κατ' ἐξοχὴν, πρὸ πάντων.—πολέ-
 μιος=ἐχθρός.—παρατετάχθαι ἅπαρ. παρακ. τοῦ ῥημ. παρα-
 τάσσομαι=ἀνθίσταμαι.—ἀργύριον=χρήματα.

1336

ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ — ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΔΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Κ Α Ι
ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΚΛΟΓΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΘΕΟΔ. Α. ΚΟΥΚΟΥΡΑ
60 ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 60
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
1937

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 20.-